

શીયા ઇમામી ઉક્તમાઇલી તથા ઇસ્ના
અશરી ખોજ તથા દાઉદી વ્હોરા હોમના
ગ્રાહકધોન ખાસ વાંચવા યોગ્ય.

લખનાર.

વલીભાઈ નાનટ હુકા.

અધીપતી

અમમાઈવી અપેશ પ્રકાશ

ઇમામ મોહમ્મદ

પ્રગટ કરનાર.

મુખી

લાલજીભાઈ દેવરાજ

ધી ખોજ સિંધી જાપખાનું,

૧૧૩ પાલખી મોહલા,

મુખ્ય નાં. ૯.

હદીયો.

પુરેપુરી વાંચી અમજાણ લેવા.

આવૃત્તિ ૨ જી]તા ૧-૧-૨૦. [નકલ ૧૦૦૦.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

આભાર પત્ર.

શેઠ સુલેમાનભાઈ વીરજી એન્ડ સન્સ,
નવરોળી.

સાહેબ,

આપે દીની હાગણીથી આ ક્રાતાય “ હિમાયે મોઝુફ ”ની બીજી આવૃત્તીની એક તગર (૧૦૦૦) રૂપી છપાવી શીયા હમામી હસમાઝલી જોગ્ગ, શીયા હંશના-અશરી તથા દાઉદી વહોરા કેમના અદરથોને મફત આપવાની જે ઉદારતા બતાવી છે તે માટે આપનો ધણાજ માન સાથે ઉપકાર માનું છું.

હીં સેવક,

મુખી લાલજીભાઈ દેવરાજ,

પ્રગટ કર્તા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૫૫૦ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઈમાને મોજુદ

વિષય ૫૭૨૩ : ૯

પ્રસ્તાવના.

મનુષ્ય જાતમાં અદ્ભુત જ્ઞાન,
જ્ઞાન નહી તે પશુ સમાન.

એ મહાન વાક્ય કેટલીએક ગુંચવણ બગેલી ગાંઠોને ઉકેલે છે. ખુદાવંદતાના રહેમ રહેમી વળી ધનદારી છે, તે ઉઝટ સુલટ બાબતના ગુંચવાડાનો ખુલાસો ઉપલું વાક્ય કરે છે કાણુકે, ખુદાવંદતાના રહેમ રહેમી હોવાથીજ. મનુષ્યને જ્ઞાન રૂપ જ્યોતની બક્ષીસ મળેલ છે, પણ હાથમાં દીવો લઈ કુવામાં પડનાર ખુદાવંદતાનાની રહેમથી બેનશીય રહે એમાં શું નવાઈ? તે મુજબ દરેક દરેક આદમીએ પોતાને મળેલી કુદરતી બક્ષીસ જ્ઞાનથી સાર અસાર સમજી, સાર અદ્યુ કરી, તે ઉપર ચાલવું બટે છે, નહિ તો પછી ખુદાવંદતાના આદિલ છે.

તે પાક પરવરદીગારે આદમ જાતને જ્ઞાન આપ્યું તે સાથે પોતાના પાક તુરને હિદાયત માટે જગતમાં દરેક જમાનામાં જલ્લાગર રાખ્યું. તે જલ્લાગર તુરની જ્ઞાનાખત મેળવવા જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરવો એ આદમ જાતની ફરજ છે, વળી આ જગતમાં રહી પૈગમ્બરો કે તેવા મહાન નરો રૂપે તે પાક હિદાયતી તુરે દરેક

જમાનામાં અનેક જનોને બીધે રસ્તે જતા અટકાવી,
પોકારો કરી સીધે રસ્તે લાવી મુક્યા, છતાં તે પુકારને
નાહિ ગણુકારી કોઇ હુજ્જનથી, આડે રસ્તે ચાલી,
ખાડા ખાખોચિયામાં ગમડી પડે તો, તેમાં તેવા અબ્રાળી
જનોના દુર્ભાગ્ય વિના ખીખ કોને દેવ દઇ શકાય ?

આજકાલના ચળવળવાળા જમાનામાં દરેક ચીજની
ચળવળ થયા કરે છે. ચાલુ જમાનામાં મહાન દયાળુ
ઇંગ્લેન્ડ સરકારના ન્યાયી અમલમાં દરેકે દરેક ધની કે
ગદા, સમજ કે નિર્માણને, પોતાના ચકીન અને સમજ
મુજબના દીન પર ચાલવાની સંપુરણ છુટ છે. અત્યારે
ધરમ ઝનુનનો જમાનો નથી, અત્યારે ધરમ માટે
કોઇપણ જાતનું દયાણુ નથી. વળી જમાના મુજબના
ચાલુ સાધનોથી ઇલમનો બહોળો ફેલાવો થતો જતો
હોવાથી, ઇલમની રેઝમ છેલમ મનુષ્યો બીપર થતી રહે
છે. આવી સગાડતાવાળા જમાનામાં જો મનુષ્યો સીધા
રસ્તા ઉપર ન ચાલે તો તેમાં કોનો દોષ ?

જ્યાં લક્ષ્મી વધારે ત્યાં ચોની વધારે ખીક હોય
છે, એ મુજબ આવા છુટના અને એલમના પ્રચારની
સવળતાના જમાનામાં શયતાનું જોર વારે છે અને
તેથી તે મઝહન માણસોમાં વસવસો ઉત્પન્ન કરી,
સત્યને અસત્ય અને અસત્યને સત્ય બાવે છે તેથી,
માણસો ગુન્હાહ થઇ જાય છે, છતાં દરેક કામના

સમગ્ર શખસે પોતાના ધરમમાં ખારીકપણે કિતરી સત્ય અસત્યને ઇલમ અને અકકલની ચાળણીમાં ચાળી કહાડી સત્ય તપાસી સીધા રસ્તા ઉપર આવતા જાય છે. જો કે દુન્યવી લાલચો અને શેતાની ફરેબોના ઝપાટા તેમને ઊંધે રસ્તે દોરવી જવા પ્રયત્ન કરે છે પણ જેઓ હીંમતવાન અને હમાની છે તેઓને તેવા ઝપાટા કાંઈ અસર કરી શકતા નથી.

આ નાતું પેમ્ફલેટ લખવાનો હેતુ સત્ય અસત્યને તપાસવાનો છે. મુંબઈમાં પ્રગટ થતાં “પ્રજા મીત્ર અને પારસી” નામના રોજીંદા પત્રમાં “વહોરા ચરચા” ના હેડીંગ નીચે જે ચરચા આવી છે, તે જોતાં તે કોમના કેટલાએકની ઇચ્છા હાલના ઝમાનાના ઇમામની શોધ માટે હોય એવું જણાય છે. આ ચરચાથી અનેક સવાલો—જવાબો જુદા જુદા ગ્રહસ્થો તરફથી થયેલા છે અને તેમાં ખાસ કરીને મીંઠ અલીજાન અને બાવનગરમાં પ્રગટ થતા ‘રાહે નજલ’ના અધીપતી મીંઠ હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલના સવાલ જવાબ મનન કરવા યોગ્ય જણાયાથી તેમાંથી મું સત્ય નીકળે છે, તે તારવી કહાડવાને યથાશક્તિ પ્રયત્ન આ ઠેકાણે કરવામાં આવેલ છે.

“ઇમામ ગાયબ” કે “જાહેર” આજ હેતુ મજકુર સવાલ જવાબનો છે અને તેની સામીતી પાક

ઇલહામી કીતાબ કુરાને શરીફથી માંગવામાં આવી છે અને મીઠા હાથ ગુલામઅલી સાહેબે તેના જવાબમાં અલ્લહાદી કીતાબ વાંચવા મીઠા અલી જનને લલામણ કરી છે. ત્યારબાદ મીઠા હાથ ગુલામઅલી સાહેબે ચુપ કીદી અખત્યાર કરી તેથી તે ચરચા ત્યાંથી અટકી પડી અને વાંચનાર ત્રણતુર જગાસુની જગાસા તૃપ્ત ન થઇ શકા તેથી મેં અલ્લહાદી કીતાબ વાંચી, મને જે સાર મળ્યો તે નીઃપક્ષપાતપણે આ નાનકડી જુકમાં ઢાખજ કરેલ છે, જે તેવા તૃપ્ત જગાસુની જગાસાને સંતોષ આપશે એવી આશા છે.

ઇસલામનો દરેક શીરકો, દરેક જમાનામાં ઇમામ હદયાત હોવા માટે એક મન છે, પણ તેમાં કેટલાક હદયાત પણ ગેબ ઇમામની માન્યતા ધરાવનારા, કેટલાક દર સદીએ ઇમામ પ્રગટ થાય છે એવી માન્યતા ધરાવનારા, વળી કેટલાક ઇમામ પરદે થયા છે અને પરદામાં ઇમામેનો સીલસીલો ચાલુ છે એમ માનનારા છે. જ્યારે ફક્ત શીયા ઇમામી ઇસમાઇલી શીરકોજ દર જમાનામાં હુદયુલ્લ અને હુદયુમ વગર તુટવે સીલ-સીલાબંધ ચાલી આવતી જાહેર ઇમામતના સાહવા નીચે રહેતો આવ્યો છે.

સત્ય અને પાક ઇમામેની શોધમાં પડતાં કેટલાકને ઇમામ આવેો હોવો જોઇએ કે ઇમામ તેવો હોવો

જોઈએ જેવા શયતાની વસવસો સત્ય પારખવામાં
અંતરાય નાંખે છે તો કેટલાકને સત્ય જાણવા છતાં
હયુ પયુ રહેવા દઈ સત્ય રસ્તો (સરાતલ મુસ્તકીમ)
મેળવવાને ભાગ્યશાળી થવા દેતો નથી. જો તેવો શય-
તાની વસવસો દુર કરી ઇમામતની ચાલુ પધ્ધતી મુજબ
“ઝુરરીયતી”ની પૃથા ઉપર ધ્યાન રાખી ઇમામત જેવી
છલાહી આખતમાં પોતાની કમતાકાત અકલ ન ચલાવે
તે નેક નીશ્ઠાથી તપાસ કરે તો જરૂર તે જાહેર હાજર
ઇમામને મેળવવા ભાગ્યશાળી અને એમાં શક નથી.

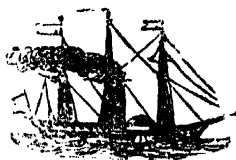
અમેએ આ નાનકડા પુસ્તકમાં તેવા જાહેર
હાજર ઇમામ હાલ કોણ છે તે પરટીકયુલર કરવાનો
હેતુ રાખેલો નથી પણ ઇમામ બાર છે કે વધારે ?
અગર તો ઇમામ ગયબ છે કે જાહેર ? અને તે
પાક દલ્હામી કીતાબ કુરઆને શરીફથી સાબીત
છે કે કેમ ? તેજ શોધવા પ્રયત્ન કરેલ છે અને તે
પણ મીં અલી બન અને મીં હાજી ગુલામ-
અલી હાજી ઇસમાઇલના સનાલ ઉપરજ મુજબ
આવાર રાખ્યો હોવાથી મીં હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલે સુચવેલ પુક અલ્હાદી ઉપરજ
લક્ષ રાખેલું છે, તેથી ઇમામ જાહેર કે ગયબના
મુદ્દા માટેની પાક કુરઆને શરીફની આયતો તેજ
પુસ્તકમાં મલી આવી તેટલી લીધા શીવાય વધારે

શોધવા યત્ન કરેલો નથી અને તે ઉપરથી સુઘ વાંચક હક અને બાતીલ સાફ સાફ સમજી શકશે.

છેવટમાં વાંચક વરગ, આ નાનકડા પણ ઉપયોગી પુસ્તકના કમતરીન લેખકનાં દોશ તરફ દરગુજરની દ્રષ્ટી રાખી હંસવ્રતીયા સાર ગ્રહણ કરશે તો ઉપકાર થશે.

લાં સેવક,

વલીભાઈ નાનજી હુદા,

પ્રસ્તાવના.

આવૃત્તી ૨ ૬ ની.

આપણી ડ્રામમાં સાહિત્યનું ક્ષેત્ર દીન પ્રતીદીન બહોળુ થતું જાય છે તેનું કારણ એજ છે કે, લોકો સાહિત્યના ફાયદા સમજવા લાગ્યા છે, લોકોમાં વાંચનનો શોખ વધતો જાય છે અને ધાર્મિક સવાલો તપાસી મનન કરી સત્ય તારવવાના ઉત્કંઠા થતી જાય છે. સાહિત્યને જીતેજન નહીં મળવાથી સાહિત્ય બહાર નથી પડી શકતું એ ફરીયાદ હવે ઓછી થતી જાય છે અને તેવું આરંભી દેવતા ભરેલું સાહિત્ય બહાર પાડનારની જોડની ફરીયાદ ચાલુ થાય એવું જણાય છે તેથી સાહિત્યના શોખીનોએ પોતાના શોખને સતેજ કરી, સુસ્તીને તીલાંજલી આપી સાહિત્ય પાછળ મંડી પડવું જોઈએ.

“મિમામે મોજુદ” ન. પહેલી આવૃત્તીની ૨૫૦૦ કોપી ખસાસ થતાં આ બીજી આવૃત્તી છ માસ જેટલા દુકં વખતમાં બહાર પડશે એવો ખ્યાલ અમને રવપને પણ નહીં હતો, અને તેથી આ બુકે લોકોની પ્રીતી કંઈક અંશે જીતી લીધી છે એ જોઈ અમને આનંદ થાય છે.

આ કીર્તીમના કેટલાએક મુદ્દાઓએ વીચારવંત
જ્ઞાનીજનનું ધણું સચોટ ધ્યાન ખેંચ્યું છે એમ જણાય
છે અને તેથી તેવા સચોટ મુદ્દાઓની અસર આગળ
લંબાતી અટકે એવા હેતુસર વીરોધીઓ જીવતોડ
મહેનત કરી નહયા છે પણ સોના પર ધુળ ચડવાથી
તેની કીર્તિ બટવાની નથી તેમજ સચોટ મુદ્દાના
મજબુત કીલ્લાને વીરોધીઓના અયોગ્ય હુમલા કાંઈ
પણ અસર કરી નહી શકે એમ અમારું માનવું છે.

દરેક દીનદારની ફરજ છે કે દીનના તત્વો શોધી
સત્ય શોધન કરી, નાંખાણસ દીક્ષી બહાર પાડી
પોતાના દીનની સેવા કરવી જોઈએ. મહિલા સરવને નેક
વીદાયત બહે એવી દુઆ ગુનરીએ છીએ. આમીન !

કર્તા,

ઈમામે મોજુદ.

ભાગ ૧ લો.

પ્રકરણ ૧ લું.

તારીખ ચોથી રજબીજિલ્લા આખર.

પ્રજા મીત્ર તા. ૧૫ મી જાનેવારી ૧૯૧૬.
પ્રજા મીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ.

સાહેબ, તમારા માનવંત પત્રમાં આ લખાણને
જમા આપી હપકારી કરશે.

કુરઆન સરીફમાં છે કે તે માહા માયાળુ કીરવાર
કયામતના દહાડે હરએક આદમીને એના ઇમામના સાથે
પુકારશે. મજહૂર હરમાને હલાલીથી સાબીત થયું છે કે
કયામતના દહાડે હમે હમારા ઇમામના સાથે પુકારા જશુ
તો હવે હમારા ઇમામ કોણ છે? તેવણના નામથી હમને
વાકીફ થવું જ જોઈએ. રસુલે ખુદા હરમાલે છે કે, જે
આદમીએ પોતાના સમાનના ઇમામ સ. વ. ને ના

ઝોળખ્યા અને તે મરી ગયા તો તે જાહેલીયતની મોતથી
 મરો. મજકુર ફરમાને લખવીથી સાખીત થયું કે હરએક
 આદમીએ પોતાના ઝમાનાના ઇમામને ઝોળખવા જોઇએ
 એટલે કે એવણુના નામથી વાકીફ થવું જોઇએ, ઇમામે
 ઝમાન કોણુ કહેવાય તે બાબત જણવું જોઇએ કે, જે
 ઝમાનામાં જે ઇમામ હોય તે ઝમાનામાં તે ઇમામે
 ઝમાના કહેવાય. માજી ઝમાનાના ઇમામ હાલ ઇમામે
 ઝમાના કહેવાય નહીં. હવે જણવું જોઇએ કે અમારી
 દાઢી વોહારા કામનો એવો એતેગદ છે કે ઇમામ
 તઇયયન પરદે થયા. (એ વાતને આશરે નવસો વરસ
 થયાં છે) તે દીવસથી આજના દીવસ સુધી પરદામાં
 બાપ પછી બેટા ઇમામના રૂતબામાં કાયમ થાય છે
 અને એવોજ સીલસીલો આજદીન તક જારી છે અને
 કયામલના રોજ તક તે જારી રહે. અમારી દાઢી વોહારા
 કામના મજકુર એતેગદથી સાખીત થયું કે પરદામાં
 ઇમામ તઇયયન આજ દીન સુધી જીન્દા નથી પણ
 મુજરી ગયા છે અને એવણુની જગ્યા પર એવણુની
 નસલથી હતરી આવેલા ઇમામ પરદામાં છે અને એવ-
 ણુનું શું નામ છે તે વોહારાબાઇઓ જણતા નથી. ઇમામ
 તઇયયને પરદે થવાને આજે આઠસોથી વધુ વરસ થયાં
 છે. ઇમામ તઇયયના પરદે થવા પછી દુર-રૂલમત્તેકા
 નામની એક વીડવાન બાબુએ દુઆતનો સીલસીલો

કાયમ કીધો એટલે કે દુર-રતુક્ષમલેકાએ ઝોઝોળ ખીન મુસાને દાઢ બનાવ્યા અને હાલના વડા મુલ્લાંજી સાહેબ તાહેર સંઘકુદીન તક એકાવન દાઢ થાય છે તે બધા વડા મુલ્લાંજી સાહેબોમાથી એકબી વડા મુલ્લાંજી સાહેબે પોતાના ઝમાનાના ઇમામનું નામ બતાવ્યું નથી, એક ઇમામની વફાતની ખબર અને તે પછી એવણુની જગ્યા પર એવણુના ફરજાંદને ઇમામતના ફતવામાં કાયમ થવાની ખબર આજુદીન સુધી કોઈબી વડા મુલ્લાંજી સાહેબે પોતાના માનનારાઓને કીધો નથી. હવે સવાલ એ છે કે આશરે વીસથી પચીસ વરસ થયાં સુરત શહેરમાંથી ઇમામે ઝમાનની સાલગ્રેહનો રીવાજ ઉત્પન્ન થયો તે તારીખ ચોથી રખીઉલ આખરની થાય છે. ધીમે ધીમે વોહરા કોમની વસ્તીવાળા તમામ ગામોમાં તે રીવાજ હવે દાખલ થઈ ચુક્યો છે. તારીખ ચોથી રખીઉલ આખરે ઇમામે ઝમાના જન્મ પામ્યા છે તે ખબર કેમ પડી ? અમારી દાઉદી વેહરા કોમના એલમા સંતોશકારક જવાબ આપશે તો ઉપકાર થશે.

મુન્તાઝીર.

પ્રકરણ ૨ જી.

બોહરા ચરચા.

પ્રજા મીત્ર તા. ૩૦ મી જાનેવારી ૧૯૧૯.

પ્રજા મીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ.

સાહેબ—આપના પત્રમાં તા. ૧૫ મી જાન્યુઆરીના દીને “મુન્તઝીર” ના તખલ્લુસથી જે ચરચા આ વેળા છે તેના બાબમાં ખુશી જાહેર કરતાં કહીશું કે જે દાઉદી બોહરા કોમમાં કુસંપ અને સરો પડેલો છે તેના માટે એ ચરચા એક ચમત્કારીક ઇલાજ સમાન છે. જે મજકુર ચરચાને કોમ વધાવી લેતાં વધારે શોષણોળમાં ઉતરીને ખરા ઇમામને શોધી કાઢવા સામ્યવાન બને તો પછી કોમમાં પેઢેલા સજાનો નાશ થતાં કોમ હમેશાં ઇમામના સાચા હેઠળ સુલેહસંપ અને શાંતીમાં ઝળકતા હૃદય પર જીવ્ય હાંસલ કરીને સચ્ચાઈની ટોચે પહોંચવા સક્તીવાન નીવડે એમ ધારવું એ નીઃસંદેહ અને સત્ય છે. કારણકે જેના રહેતુમાં ઇમામે ઝમાન હૈયા યાને જેનું શીરછત્ર હઝરત અલી (અ.) નો, “લાડલો આકા” હોય તે કોમમાં ખોટ કે ગુંચવણ રહેતી નથી. બધકે

તેનો રસ્તો સાફ અને સરળ રહે છે. એટલું જાણવા પછી સમજી શકાય છે કે, વખતના હમામને ઓળખવાથી યાને હમામને આશ્ચરે જવા પછી એ ચાલુ ગુંથવધુ બરેલા કળ્યાનું છેવટ આવતાં, સરવે મોમીનોના મોંઢ હસ્તા અને ઉંજળા થશે જેથી એ ચર્ચાને જહાર લાવનાર ખીરાદર “મુનતઝીર” ને મુખારફી આપતાં કહીશું કે, હાલના ચાલુ દાઢ સહયદના તાહેર સયદુદીન સાહેબની હજુરમા હાજર થઇને પોતાને ચએમી હમા મના દીદારની ઊલટ જાહેર કરે, ત્યારે દાઢ આવસ્ય પોતાની ફરજ અગે ખીરાદર ‘મુનતઝીર’ ને હમામની મુલાકાતથી મુસરફ કરાવશે, સગળ એક દાઢ જ્યારે દાવત કરે છે તે અમુક સાહેબ તરફ બોલાવવાના હેતુ સર હોય છે, જેવી રીતે દરેક હમામોના જમાનામાં એકથી અનેક દાઢઓ હમામે ઝમાન તરફ બોલાવવા માટેની જેહલત બરેલી કોશેશો કરીને હુલેલા બાઢઓને હમામની પેછાન કરાવીને પોતાની ફરજ અદા કરતા હતા તે પ્રમાણેની ફરજ ન બજાવતાં સહયદના તાહેર સયદુદીન સાહેબ હમામને જાહેરમાં ન લાવે તે તો સમજાય, પણ ખાસ મોમીનોને હમામના દીદારથી બે નશીબ રાખીને તેઓ જાહેલીયતના મોતે મરે એમ જોવા હમ્મે એ માની શકાવું નથી. જ્યારે હમામના માટે આવા નીરદ્ય હુપા મજા કરવા જેમ કોઈ દાઢ કરી શકે નહીં આરે મોમી

નોની જાંઘી ખરાબ કરનાર આવી જાયં કર છુપામણું કરવામાં ભેદ શો સમાયલો છે? તેની સમજ પડતી નથી કારણ આપણે લખાણ પરથી કહી શકીએ છીએ તેમ હમામે ઝમાનની સાલગરેહ લગભગ કેટલાક વરસોથી “તા. ૪ થી રખીઉલ આખર”ના દીને કરવામાં આવે છે, જેમ એ કામ ઉજવે છે, ત્યારે શું હમામના દીદારની ખાહેશ વગર સાલગરેહ ‘પોલમપોલ’ રીતે પાળવી એમ કોઈ ઇચ્છશે? અગર એમ નથી અને કામ હમામના દીદાર માટે ઇન્ટેન્ડર છે તો ઝટપટ સહયદનાની હજુરમાં હાજર થઈને કોઈ પણ ભોગે હમામના દીદાર કરીને આકેબત સુધારે.

આગલ લખતાં ખીરાદર ‘મુન્તઝીર’ ને સૂચના કરતાં કહીશું કે, એક ઇમાનની ઉલ્લેખ રાખનાર ઉતાવળે પાંચ પચાસ કે સો વરસ પર પુઢી નીકળેલા ખનાવટી હમામોને વજગી પડીને પોતાની આકેબત ખરાબ કરતાં જાયે, કેમકે હમામની શરૂઆત ઇસલામની રૂએ હ. ૦ અલી (અ. ૦) થી છે જેના માટે કુરઆને શરીફમાં સનદ છે કે “લીન્નાસે હમામન કાલ વમીન જુરરીયલી” એવી રીતે પરંવરદીગારે હ. ૦ હખરાહીમને કહ્યું કે. “લોકોના માટે હમામ કરીશ. કહ્યું મારા વંશજો” એ પરથી સીધા થાય છે કે હમામ એ હ. ૦ અલી (અ. ૦) ના ફરજંદથીજ સંભવે, તેમ વળી “વાલીદથી વલદ”

હોવા સાથે ઓમીનોની વચ્ચે પોતાના પીતા તરફથી નસ થઇને જાહેર કરાએલ હોય, નહીં કે તેથી જુદું, પોતે પોતાના મનથી અથવા તેના બનેલા મુરીદોએ તેને ઇમામ ઠાકી બેસાડેલ હોય.

ઉપરાંત કેટલાક એમ કહેવા નીકળેલા છે કે ઇમામ પરદે થયા છે ત્યારે બીજાઓ કહે છે કે ગએલ છે. એ માનીનતાઓ ઇમામની શાનને કલંકીત બનાવે છે, કારણકે હં રસુલીલ્લાહના ફરમાન મુજબ હં અલી (અં) થી ઇમામ માટે જે પૃથા પડેલી છે તે ખરી છે. તેમ પરવરદીગારની જે “સુન્નત” છે તેમાં કદી પણ ફરક પડવાનો નથી, તે હીસાબે જેવી હસ્તી હં અલી (અં) ની હતી તેવી હસ્તી દરેકે દરેકે ઇમામે ઝમાનની માનવી એ પરવરદીગારના ફરમાનને માન્ય કરવા બરાબર છે, સાથે યાદ રાખવાનું છે કે ઇમામ એ ખુદાનું નુર છે. તેમાં કદી પણ જુલસુક સંભવે નહીં, છતાં દરેક ઝમાનામાં ઇમામના સબંધી તથા વીરોધી નબરે પડતાં આંચા છે એ સ્વભાવીક છે, કારણકે મનુષ્ય જાતીની અકકલ ટુંકા હોવાથી ઇમામના કાર્યોને પામી શકતી નહીં હોવાથી આ જુલમરેલું પરીણામ આવે છે, પણ જેની નજર ઇમામ માટેની પડી ગયેલી “સેલી” તરફ છે તે ગુમરાહીથી બચી રહે છે.

વળી તવારીખો તપાસતાં સમજાય છે કે, હકીકત

અલી (અ.) એક 'કોલાહ' નામની સ્ત્રી સાથે કુસ્તી
 લડ્યા હતા, તે તાણે આંચા પછી તેને ઇમાનદાર બના
 વી તેનું નામ 'હનીફા' રાખવામાં આવ્યું. તે કારણ
 નહીં જોતાં ઇમામના કાર્ય સામે આલીમોએ શીતનો
 ખરપા કર્યો, તે સંજોગો વચ્ચે ઇમામ પર આપ ખુદી
 ચલાવનારા કે ઇમામે એમ કરવું અને ઇમામે આમ ન
 કરવું તેવી હદ બાંધનારા વીમુખ થયા, ત્યારે પરવરદીગાર
 ના હુકમને વળગી રહેનાર 'ઉલુલ અમ્મ મીન કુમ'ની
 સીધી માયના સમજવાવાળા 'તાબેદારી કરો, તમારા પર
 ઓરડર કરનારની' પ્રમાણે હુકમને આધીન રહી મોમીન
 બની રહ્યા એટલું સ્પષ્ટ કરવા પછી ખીરાદર
 'મુન્તઝીર' ને એટલું કહેવું બસ થશે કે 'ઝુરરીયતી'
 (વંશપરમ્પરા) સનદ રાખનાર "બની હાશમી" તથા
 દરેક વખતમાં ગરીબી કે શાહીમાં અથવા સુખ કે સંક-
 ટમાં ફુનીયાના દફતરોમાં નોંધવલી ઇમામત તથા તેનાં
 મુરીદોની હાજરી જેવામાં હોય તેમ ખરો ઇમામ કહે-
 વાય, બાકી 'પરદે' થવું અથવા 'ગાયબ' રહેવું એ
 ઇમામ માટે સત્ય નથી, પણ પંથ નાબાવવા માટેની
 જોડી કહાડેલી બીનાઓ હોવી જોઈએ. તેવો પંથ ચલા-
 વનાર કદાચ પોતે ઇમામનો ખોટો જોમો પહેરી જાહેરમાં
 લોકોના મન જીતવા માટે પરદેઝગારી તકકવાનો ડોળ
 ખતાવે એ જાહેરનો છે. બાકી સાચી "નસ" હશે

“કેતેએ” થાય નહીં, એ કુદરતના નીચમની મહત્વતા છે. એ વીગતો પર લક્ષ આપતાં ખીરાદર “મુનતઝીર”ને બલામણુ કરીએ છીએ કે, તેવણુ ઉતાવળે “અધ્યયન” ને શરણે જઈ આજીજ કરી ને હંમામની ઝોળખને હસ્તીમાં લાવે જેથી કામમાં પેઠેના અનહુશ ઝમડાઓ નો અંત આવી જતાં વખબના હંમામના દીદાર મુખારક કરીને સવાબે અઝીમ હાંસૈત કરે.

એ. દીદારી.

પ્રકરણ ૩ જું.

શું ઇમામ ગયબ નથી ?

(મીં ઇશનાઅશરીનો ખુલાસો.)

પ્રજા મીત્ર તાં ૪ થી ફેબ્રુઆરી ૧૯૧૮.

પ્રજામીત્ર અને પારસીના અધીપતી જોગ—

સાહેબ,—આપના તાં ૩૦ મી જાનેવારી ૧૯૧૮ ના અંકમાં ચોથા સફામાં “વોહરા ચર્ચા” ના મથાળા નીચે જે કાંઈ લખાણ આપ્યું છે તે તમામથી મારે કાંઈ મતલબ નથી, પણ એ લખાણના ચોથા પારીઆફ માં લખે છે કે ‘ઉપરાંત કેટલાક એમ કહેવા નીકળેલા છે કે ઇમામ પરદે થયા છે, ત્યારે ખીજાઓ કહે છે કે ગયબ છે.’ એ માન્યતાઓ ઇમામની શાનને કલંકીત બનાવે છે, ઇત્યાદી.

તો એ લખનાર સાહેબનો મતલબ કે ઇમામ ગયબ નથી અને ગયબ જાણે તે ઇમામની શાનને કલંકીત બનાવે છે, તો અમે ‘ઇશનાઅશરી’ બાર ઇમામને માનવાવાળા છેલ્લા બારમા ઇમામને ગયબ થયા છે એમ માનીએ છીએ, લેથી તેટલા માટે હું ખુલાસો કરવામાં આવે છે.

તેઓ લખે છે કે પહેલા ઇમામ ૬૦ અલી છે અને ૬૦ અલીમાં કેવી કેવી સીકાતો હતી તે સરવે ઇસ્લામી એક મતે માન્ય રાખે છે અને તે સીકાતો અસંખ્ય છે, અને જેવી પહેલા ઇમામમાં સીકાતો હોય તેવીજ તે પછીના દરેક ઇમામમાં હોવી જોઈએ.

તો એ અસંખ્ય સીકાતોમાંની એક મહા બારે સીકાત કે કોઈ ખેડાડી કે ગાદુગર કે ચાલાકી કે નજર બંધી કે હુન્તર કળાવાળો કરી શકે નહીં તે એ કે મુરદાને જીવતું કરવું તે પણ છે.

તો ઇમામ ગય્ય છે તે વાતની જોયો હાંસી કરનારા, તેને ખોટી માનનારા, કોઈ એવો ગાદુર ઇમામ બતાવે કે તે પહેલા ઇમામ ૬૦ અલી જેવી સીકાતો ધરાવતો હોય કે, પોતે ભુખ્યા રહી ગરીબોને જમાડતો હોય, પોતે સંકટ વેડી ગરીબોને માલામાલ કરતો હોય, નાચ, ગાયન, વાગ્ગ વીગેરેથી છોટા રહેતો હોય અને મુરદાને જીવતું કરતો હોય.

તો હું પોતે તથા મારી લાગવગના એક નહીં પણ હજારો જથ્થાને લઈને એવા ઇમામની તાબેદારી બદલે ગુલામી કરવા અને તેમના ફરમાન મુજબ અમલ કરવા તકવાર છું અને જો એવો ઇમામ બતાવી ન શકે તો પોતાની ગાન્યતા મુકી આપીને અમારી

માન્યતા મુજબ હમામ ગયબ છે તે કબુલ રાખી તે જન્નતી બની જાય.

અને એથી વધારે ખુશાસી મેળવવો હોય તો 'અહહાદી' નામની કીતાબ ગુજરાતી ભાષાની સાડા ચારસો પેજની જે ભાવનગરમાં રાહનગત ઓપ્રીસમાં મફત મળતી હતી તે ખલાસ થવાથી ખીજી વખત છપાય છે તે મંગાવીને વાંચી શકાય.

મજકુર ચરચા પત્રમાં એમ પણ લખ્યું છે કે હં. અલીએ એક સ્ત્રી સાથે કુસ્તી કરી તે તદ્દન બનાવડી વાત છે. એ સાહેબની સામે સ્ત્રીઓ આવે તો મોઢું ફેરવી લેતા હતા અથવા માથું નીચું કરતા હતા, અને નખી સાહેબે છોટલી હજમ કરીને પાછા ફરતાં મદીરે ખુમ નામની જગ્યામાં તેમને સવા લાખ માણસોની હાજરીમાં હમામ સુકરર કર્યા, અને ત્રણ દીવસ સુધી બહુવત લીધી, ત્યારે સ્ત્રીઓની બહુવત માટે હુકમ કર્યો તેથી પાણીના પ્યાલામાં હં. અલીએ હાથ યોળી તે પ્યાલો સ્ત્રીઓમાં મોકલી આપ્યો. અને તેણીઓએ તે પ્યાલામાં હાથ યોળ્યા એટલે બહુવત ગણાણી કેમકે પરાઈ સ્ત્રીના હાથને પરાયા મરદે હાથ અડાડવવામાં મહા ભારે ગુનાહ છે તો તેઓ પરાઈ સ્ત્રી સાથે કુસ્તી કરે કહેણું તે હમામની શાનને કલંક લગાડવા સમાન છે.

હશનાઅશરી.

ઈશનાચશરી મીં હાજી શુલામચલી હાજી ઈસમાઈલ પોતે.

પ્રજા મીત્રમાં મજકુર લખાણ આવવા બાદ રાહે નજતના અધીપતી મીં હાજી શુલામચલી હાજી ઈસમાઈલ પોતાના માસીક રાહે નજતમાં જમાદીઉલ આખર હી. સ. ૧૩૩૭ ના અંકમાં લખાણનો સંવળો ઉતારો લઈ નીચે મુજબ લખે છે—

“અમોએ મજકુર વાંધા ભરેલી બાબત પ્રજા મીત્રમાં જોઈ તેથી એ મુજબ અમોએ જવાબ લખી છાપીને મોકલી આપ્યો તે અંજ પત્રમાં તાં ૪ થીના અંકમાં છાપેલ છે, પણ કેળવણી વાશે જે ઘટને દીનની હદીસ ચીન જેટલે છેટે જવાની સુધરેલાઓએ લાગુ પાડી છે તેનો ખુલાસો પણ અમોએ છાપીને એજ પત્રમાં મોકલેલ કેમકે તેમાંજ એ બાશણ લંબાણથી આવેલું, જેને દોઢ મહીનો થયો પણ હજુ એ અમારું લખાણ છાપ્યું નથી, અને અમોએ ગયા અંકમાં એ છાપી દીધેલ છે, તો એક તરફ લખાણ છાપે અને તેનો જવાબ ન છાપે, એ પણ આ સુધરેલા જમાનાની બલીહારી છે. ખરેખર, અમારે તો ફક્ત આપણા મજહબ ઉપર થતા એજતેરાજના જવાબથી કામ છે, તે અમો અમારી ફરજ અદા કરીએ છીએ, અને તે માલીકની દરગાહમાં દોઆ કરીએ છીએ કે સરવને નેક હીદાયત કરે. આમીન !”

પ્રકરણ ૪ થું.

ઇમામ હાજર કે ગયેબ ?

(મીં હસનઅલીના સુધારે.)

પ્રજામીત્ર તાં ૧૦ મી ફેબ્રુઆરી ૧૯૧૯.

પ્રજામીત્ર અને પારસીના અધીપતી બેગ-

સાહેબ,-વી. વી. લખવાનું કે તમારા તાં ૪થીના પત્રમાં ઇમામ વીશે જે બીના પ્રગટ થઈ છે તે સબંધમાં મારું નીચેનું લખાણ પ્રગટ કરવા મહેરબાની કરશો.

એ ચર્યા પત્રમાં 'દશનાઞ્ચશરી' એમ જણાવે છે કે ઇમામ ગયબ છે અને પ દે છે, પણ એ બીના આપણે તપાસવાની જરૂર છે. કુગતે મજ્હૂબમાં એમ ફરમાયું છે કે 'દરેક મોમીનને કયામતને દહાડે તેના ઇમામની સાથે બેલાવવામાં આવશે.' જ્યારે એમ છે તો ઇમામ હાજર દરેક જમાનામાં હોવાની શહાદત યા સાબીતી છે.

જો ઇમામ ગયબ થાય તો મોમીન કોના ? અને ઇમામની દરેક જમાનામાં બહુયત કરવાનું ફરમાન છે, અને જો ઇમામ એટલે દીનનો રાહનુમા જો ગએબ થઈ

જાય તો આપણે દીનના રસ્તાથી ગુમરાહ થઈ જઈએ,
તેથી પણ ઇમામ દુનીયામાં હાજર હોવાની જરૂર છે.
વળી દરેક જમાનામાં મહાન ફેરફાર થયા કરે છે, તેથી
તેવા બદલાતા સંજોગોમાં મોમને કેમ વરતવું તે બતા-
વવાને ઇમામની જરૂર છે હાં ઇમામ હુસેન પર જોડે
બહુ સીતમ ગુજર્યો હતો, તોપણ એવણુ સાહેબ ગયબ
થયા હતા નહીં ને એવણે એમ પણ ન કહ્યું હતું કે
હું ગએબ થઈ જઈ છું. જો ઇમામ ગએબ થઈ શકે
તો હાં ઇમામ હુસેન આટલું દુઃખ સહન કરતેજ
નહી, અને ગએબ થઈ જતે, પણ એવણુ સાહેબ
ગએબ નહીં થયા તે પણ ઇમામથી ગએબ નહીં થવાય
એટલે હાજર હોવા જોઈએ એનો એ પુરાવો છે, એવટે
જો ઇમામની નીખાણસ મનથી શોધ કરવામાં આવે
તો ઇમામ મળશે.

હસનઅલી.

પ્રકરણ ૫ મું.

શ્રી ઈમામી મુખીન.

“રાહેનગત” ના અધીપતીને જવાબ.

પવીત્ર કુરાને શરીફનું ઉપત્તુ વાક્ય લક્ષમાં રાખી ઇસલામીને આગળ વધવાનો કે ખોલવાનો હક છે અને ખોલવામાં ઉપલા હેડીંગનો મુદ્દો સચવાનો ન હોય તો ચુપ રહેવું એ વધારે સારું છે,

ખુલાસો.

પ્રજા મીત્ર પેપરમાં ‘ઇસ્લામ અશરી’ ના તખલ્લુસથી જે લેખ આવેલ હતો તેનો રીતસરનો સાદો જવાબ તા. ૧૦-૨-૧૯ ના પ્રજા મીત્રમાં મી. હસન અલીના નામથી આવેલ તેથી સંતોશ ન માનતાં હાજી ગુલામ અલી ઇસમાઇલે ફરીથી એ લેખ પોતાના ચોપાનીયા રાહેનગત જમાદીઉલ આખર હી. ૧૩૪૭ ના અંકમાં પોતાના ખુદલા નામથી એકરાર કરે છે કે તે ઇસ્લામ અશરીના તખલ્લુસનો આવેલો લેખ અમારા તરફથી મોકલવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે મી. ‘હસન અલી’ તરફથી પાછો જવાબ એજ પ્રજા મીત્ર પેપરમાં આવ્યો.

તેના હુપામણા કરવામાં આવ્યા છે, એ એક આલીમ માટે ઇચ્છવા જોગ નથી. એટલા મંગળાચરણ પછી જણાવીશકે ખીરાદર હાજી ગુલામઅલી માટે અમેને માન છે, પણ તેવણના વીચારોને મક્કતા થઈ શકતા નથી, સખખકે મજકુર લખાણ ઇસલામી સંગીનતા વગરનો લુહલો છે.

પહેલાં ખીરાદર ગુલામઅલી જે ઇમામને જોવાની ખાહેશ રાખે છે તો તેનો જવાબ કહીશું કે ઇમામને દેખાડવો એ કામ દાઈનો છે. તો હાલમાં કોઈ જણીતા દાઈને શરણે જાય.

(૧) ઇમામની સીફતો માટે બાઈબલ લખતાં કહે છે કે તે એકે “મુડદાને જીવતું કરવું” તેના જવાબમાં તવારીખો તપાસતાં સમજાય છે કે હ૦ ઇસા (અ.) તથા ખુઝરોગ હ૦ શમ્સ તખરેજે મુડદાને જીવતા કરેલ. એ હીસાબે મીત્ર ઇશનાઅશરીના એ બે સાહેબો ઇમામ ગણાયા જેને તમામ ઇશનાઅશરીઓ કબુલ કરે નહી, ત્યારે ખીજી તરફ હ૦ ઇમામ હુશેન (અ.) તથા (હ૦) જેનુલ આબહીન (અ.) તથા (હ૦) મોહમદ ખાકેર (અ.) તથા (હ૦) જાફરે શાદેક (અ.) વીગેરે ઇમામોએ તવારીખો તપાસતાં મુડદાને જીવતા કરેલ નથી તો તે બાઈબલ ઇશનાઅશરીના અકીદા પ્રમાણે ઇમામ ગણાય નહી જેઓને ઇસલામીઓ દીલોજનનથી ઇમામ ભરીકે

સ્વીકારે છે. તેથી સીદ્ધ થાય છે કે એ સીદ્ધતથી ઇમામને ઓળખવા નીકળવું તે ભુલ થાય ખવરાવનાર છે.

(૨) આગળ લખતાં બાઇબલ ઇમામની તારીફ કરતાં લખે છે કે “પોતે ભુખ્યા રહી ગરીબોને જમાડતો હોય, પોતે સંકટ વેડી ગરીબોને માલો માલ કરતો હોય, નાય, ગાયન, રાજ વીગેરેથી છોટા રહેતો હોય” તેના જવાબમાં એક દરવેશ એથી વધારે સીદ્ધતો ધરાવી શકે છે. તેમજ ભુતકાળમાં થઈ ગયેલ “હાનમ ખીન તાઇ” એ પોતાની જાંદગી પરમારથ અને સખીપણામાં પુરી કરી ત્યારે વર્તમાનકાળમાં મહાત્મા ગાંધીની જાંદગી પણ મનુષ્યોના બક્ષા માટેની સમજાય છે, કેમકે પોતા પાસે સંપત્તી હોવા છતાં એક સાધુપણામાં રહીને જન સમાજના બક્ષામાં પોતાનો વખત ગાળે છે. તે વીગતો જોતાં બાઇબલ ઇશનાઅશ્ચરીના બીચારો મુજબ હવેલા જણાવેલા બે ગ્રહસ્થો તેજણના શું ઠરી શકે ? એ પ્રશ્ન છે ? તેનો જવાબ ઇલમ ધરાવનારી આલમ આપશે પણ અમે ફક્ત એટલુંજ કહીશું કે એ સીદ્ધતો ઇમામને ઓળખવાની પુરણતા નથી કેમકે અગર એ સીદ્ધતો વાસ્તવીક છે તો પછી હા ઇમામ હુસેન (અ.) થી વીરુધ્ધ કાફરો શા માટે થયા ? કે જોને પરીણામે ઇસલામીયો વચ્ચે મહા યુધ્ધ થતા ઇમામને અમશીર ખેંચવી પડી, તે જોતાં સમજાય છે કે વાલ મારતી

માઠીમાંથી બનેલ ઇનશાનમાં એ શકતી નથી કે ઇમામને ઇમામના કાર્યોથી કલપી શકે, તેથી જરૂરનો છે કે મનુસ્કે ઇમામ માટે પરવરદીગાર તરફથી પડી ગયેલી પૃથા પર લક્ષ આપીને ઝોળખવાની ઉત્કંઠા રાખવી.

(૩) આગળ લખતાં બાઇબલ કહે છે કે “હું પોતે તથા મારી લાગવગના એક નહીં પણ હજારો જણને લઈને એવા ઇમામની તાબેદારી બદલે ગુલામી કરવા અને તેમના ફરમાન મુજબ અમલ કરવા તક્યાર છું.” એ પ્રશ્નોથી સીધા થાય છે કે ખીરાદર હાજી ગુલામઅલીને અંધ શ્રદ્ધા નથી એ હસ્તેવાજંગ હોવાથી અવશ્ય તેવણુ માટે ઇમામને ભેટવા માટેનો મારગ ઉઘાડો. યશે કારણકે એ બાઇબલને ગાયબ પરની સંપુરણ માન્યતા નથી એમ એવણુના લખાણથી ઊઘાડું પડે છે ને એ હસલામતી રૂએ વાજબી અને સત્ય છે.

(૪) આગળ ચાલતાં નીચેનો ફકરો વાંચી અમોને હસવું આવ્યું કે લોકો પોતાના મન સાથે કેવી મોનો-પોલી લઈ બેઠા છે કે “અમારી માન્યતા મુજબ ઇમામ ગયબ છે તે કબુલ રાખી હશનાઅશરી બની જાય” ત્યારે કુરાને શરીફમાં પરવરદીગારનું ફરમાન નીચે મુજબ છે—

આયત.

ખરેખર જેઓ ઇમાન લાવ્યા છે અને યતુદી અને

નશારા અને સાથેઈન છે, જે ખુદા અને છેલ્લા દીવસને માને અને સારા કૃત્ય કરે તો તેમને માટે તેઓના બદલો તેઓના પરવરદીગાર પાસે છે અને તેઓના પર કંઈ ધારતી નથી અને દુઃખી થશે નહીં.

(સુરે બકર આ. ૬૨.)

એ પવીત્ર કલામેથી સ્પષ્ટ સમજી શકાય છે કે મીઠા હાજી ગુલામઅલીની મોનોપોલી ખોટી અને એકલ-પેટી છે જેથી કદીપણ ફળીભુત થશે નહીં માટે બહુ તર એ છે કે આખી મખલુકાત માટે સારા વીચાર રાખીને સાર ગ્રહણ કરો તોજી સાચા “ઇમામે મુખીન” ને મેળવી શકશો.

(૫) “અલ્હાદી” નામની બુક વાંચવા બાઈબલ બલામણુ કરે છે તો મજકુર કીતાબ કાંઈ “ઇલ્હામી” નથી કે જેના પર અમો ચાલવા બંધાએલ હોઈએ, તેથી “અલ્હાદી” વાંચવી એ કાંઈ જવાબમાં દલીલ નથી પણ ઈસલામી શનદ એ “ઇલ્હામી” કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે તેમાથી જો હવાલો આપીને ઇમામની ગાયબતા સીધા કરતે હો તમારી મહેનત સફળ થવા વીના રહેતે નહીં, પણ કરો શું કે જે બાબત ખરી નથી તેની દલીલ લાવો ક્યાંથી ? એર, ખુદા સારું કરશે.

(૬) બાઈબલ ઇશનાઅશરી આગળ લખતાં જણાવે

છે કે “હા. અલી (અ) એક રત્રી સાથે કુસ્તી કરી તે તદ્દન બનાવટી વાત છે” તેના જવાબમાં લખતાં કહીશું કે એ એક ખુદલી ખીના છે જે હસલામી તવારીખોમાં જમે જમે નજરે પડે છે, તે વીરધ તમે એકલા જુદું કહેશો તો તેથી તવારીખો ભુસાઇ જાય તેમ નથી અને તવારીખો ન ભુસાય તો પછી તમારું લખવું ખરૂં છે એમ કોઇ માને તે બનવાજોમ નથી માટે બહેતર છે કે તવારીખો વીરધ ચુપકીદી અખત્યાર કરો.

(૭) હવે સવાલ રહ્યો “બઘાત”નો તે વીસે બાઇ બંધ લખે છે કે “સ્ત્રીઓની બઘાયત માટે હુકમ કર્યો નથી પાણીના પ્યાલામાં હાથ ધરીને બોલીને તે પ્યાલો સ્ત્રીઓમાં ફેંકી આપ્યો” ત્યારે પવિત્ર કુરાને શરીફમાં પરવરદીગાર ફરમાવે છે કે—

આયત.

ખરેખર જેઓ તારી સાથે “બઘાયત” કરે છે તેઓ માત્ર ખુદા સાથે બઘાયત કરે છે. ખુદાનો હાથ તેઓના હાથ ઉપર છે.

(સુરતુલ ફાત્હ આ ૧૦.)

બીપલા પવિત્ર કલામો “બઘાયત” નો સબંધ હાથ સાથે રાખે છે બારે ખુદા જણે બાઇબંધ હાજી મુબામ-અલી કોની પયરવી કરનારા થઇ બેઠા છે જે ખુદાના

ફરમાન પર લક્ષ ન આપતાં સાધારણ પુસ્તકોના મુરીદ બની બેઠા છે.

હેવટે હું નમ્રતા પુરવક દાવલ કરવાળાઓને અપીલ કરતાં કહીશ કે આ ગુંચવણ બરેલી બીના જે ઇસલામીયોમાં હબી થઈ છે તેને સાફ કરવા માટે ઉતાવળે “હમામ”ની ઓળખ બાહર લાવો. કારણકે તમે દાવલ કરો છો ત્યારે જરૂરનું છે કે જેના તરફ તમે દાવલ કરો છો તેના સાથે જરૂર તમારી પહેચાન હોવી જોઈએ અને તે વાગતે તમારી ફરજ અદા કરવામાં પછાત પડે તે તમારી નબળાઈ બતાવવા જેવું હરે છે માટે આ બાંધના નેક સલામ કબુલ કરીને ગરીબ મોમીનોની હાઝ દીક્ષ પર ધરી તતકાળ હમામના દીદારથી સુશરફ કરાવો.

“અલી બાન.”

પ્રકરણ ૬ ડું.

મીં અલી જાનને જવાળ.

(મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલની
ચુપકીદી)

રાહે નજાત કી. ૨૭ હીરસો ૧૦ મો.

મહેરખાન ખીરાદર અલી જાન સાહેબ. નેક દોઆના
તોહફા બાદ અરજ કે આ રાહેનજાત માસીક ખુદાના
ફઝલો કરમથી અને અહલેખએતે અતહાર અલબહેમુરસ-
લામના સદકાથી ૨૭ વરસથી અમો પ્રગટ કરીએ છીએ
અને અમોને યકીને કામીલ છે, અને હદહામી પાક
પાકીઝા કીતાબ જે કુરઆને શરીફ છે તેથી સંપૂરણ
સાબીત છે કે હશનાબશરી (બાર ઇમામને માનવાનો)
ઇસલામી મઝહબ હક છે, તેથીજ ખુદાની તાઅરીફ, તેની
માઅરેફત, તેના રસુલ તથા ઇમામોની પીછાન, ફજાએલ,
મોઅજેઝા, હદમેદીન તથા નમાઝ, રોઝા, હજ, ઝકાત,
ખુમ્સ, સદકો, ખયરાત, પરદો, મુલાહેમો, તહારત વીગેરે
બાબતો એજ પાક કીતાબ તથા સહીહ હદીસોથી તથા

હંમદા દલીલો દાખલાથી આ માસીક તથા જુદી જુદી કીતાબોમાં પ્રગટ કરીએ છીએ અને વાંચી વીચારીને જેમને યકીન થાય છે તેઓ આ પાક પાકીઝા મઝહબ સ્વીકારે છે, અને અમલ કરનારા 'અમલ કરે છે.

અને જ્યારે હક્કનાઅશ્કરી મઝહબ ઉપર ન હાજતા અને ખરાબ હમલા થાય ત્યારે અમે સબ્યતાથી તેનો જવાબ આપીએ છીએ. મુબ્બઈમાં પ્રગટ થતા પ્રજામીત્ર અને પારસી રોજુદા પેપરમાં યોગ મહીના થયા વોહરા ચર્ચાના મથાળા નીચેની ખીનામાં એ શબ્દો પણ હતા કે હમામને ગાયબ કહે તેઓ હમામની શાનને કલંક લગાડે છે, તો અમારા મઝહબ ઉપર એવો હમલો થવાથી અમેએ તેજ પેપરમાં તથા અમારા માસીકમાં જવાબ સબ્યતાથી આપેલ, અને તે અમારા જવાબ સામે મીં હસનઅલીના નામે પ્રજા મીત્રમાં લખાણુ પ્રગટ થયું, પણ તેનો જવાબ આપવાની કાંઈ જરૂરત ન હોવાથી અમેએ ચુપકાદી ઈખતીયાર કરી.

હાલમાં આપે મુબ્બઈમાં પ્રગટ થતા "હસમાઇલી સતપંથ પ્રકાશ" પુ ૩ અંક ૬ ઠામાં એ અમારા જવાબનો જવાબ લખાણુથી છપાંયો છે, જે કે તે બહોજ સબ્યતા અને વીવેકથી લખ્યો છે, પણ તેમાં જે દલીલો આપે પેશ કરી છે કે મુરદાને જીવતું કરવાથી કે પોતા ઉપર સંકટ ઉપાડવાથી જે હમામત સાબીત થતી હોય

તો શમ્સ તપ્પરેજો મુઠ્ઠાને જીવતું કરેલ છે, અને મહાત્મા ગાંધી બારે સંકટ ઉપાડે છે તેમને શું કેહવા ? અને હં ઇમામે હુસયન અં વીગેરે ઇમામોએ મુરદાને જીવતું કરેલ નથી તો તેમને ઇમામ કેમ જાણુવા ? વીગેરે બાપતોનો જવાબ ખુલ્લો છે, કે શમ્સ તપ્પરેજો મુરદાને જીવતું કરેલ હોય તે શરા મુજબ સાબીત નથી, અને ઇમામે હુસયન અં વીગેરે ઇમામોએ મુરદાને જીવતા કરેલ છે, છતાં તમે તેનો ઇનકાર કરો છો, અને બારમા ઇમામ ગાયબ છે તેની સાબેતી આપ કુરઆને શરીફથી માંગો છો, તો અમોએ તેની સાબેતી લંબાણુ અને ખુદાસાથી “અલ્હાદી” નામની સાડા ચારસો પેજની કીતાબમાં દરજ કરેલ છે, પણ આપે એ કીતાબ વીશે એજ લંબાણુમાં છપાવ્યું છે કે ‘અલ્હાદી નામની ખુદ વાંચવા બાઇબંધ બક્ષામણુ કરે છે, તો મજકુર કીતાબ કાંઈ જવાબમાં “ઇલ્હામી” નથી કે જેના ઉપર અમો ચાલવા બંધાએલ હોઇએ, તેથી ‘અલ્હાદી’ વાંચ વી એ કાંઈ જવાબમાં દલીલ નથી, પણ ઇસલામી સનદ એ ‘ઇલ્હામી’ કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે તેમાંથી જો હવાલો આપીને ઇમામની ગાયબતા સીધ્ધ કરતે તો તમારી મહેનત સફળ થવા વીના રહેતે નહી.’

તો આ વીશે જાણવું કે જ્યારે આપ ઇમામ ગાયબ હોવાની સાબેતી ઇલ્હામી પાક કીતાબના હવા-

લાથી લખવા ફરમાસ કરો છો, અને એ પાક કીતાબમાં
હેય તો તે મુજબ ચાલવા બંધાએલા પોતાને જાહેર
કરો છો, તો અમોએ એજ ઇલ્લામી પાક કીતાબ કુર-
આને શરીફ તથા મોઅતખર તવારીખેથીજ અલ્લાદીમાં
મજકુર બાબત સાબીત કરી આપેલ છે, માટે આપની
મરજી હોય તો એ કીતાબ વાંચીને વાકીફ થાઓ,
અગર હક લાગે તો કબુલ કરો, અગર ધ્યાનમાં ન
આવે તો કાંઈ નહીં, બાકી અરસપરસ લખાણું કરીને
વાદવીવાદના અખાડામાં ઉતરવા અમો ચાહતા નથી કેમકે
એ બાબત જાહેર અને સરવેના અનુભવની છે કે જેમ
જેમ વાદવીવાદ લંબાય તેમ તેમ અરસપરમ એક
ખીજની લાગણી દુઃખાવાના લખાણુ પ્રગટ થાય છે,
વળી હુંસાતુસી ઊપર આવીને સબ્યતાને છાપરે મુકાય
છે, અને પરીણામ ધણે ભાગે સાફ આવતું નથી.
છેવટે આપે લખાણુમાં જે સબ્યતા વાપરી છે, અને
અમારા પ્રત્યે જે માન ધરાવાતું લખ્યું તે માટે આભાર
અને એહસાન માનીને આ સાદો અને ટુંક જવાબ
ખતમ કરીએ છીએ વસ્સલામ.

પ્રકરણ ૭ મું.

મીં અલીબન અને હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલના લખાણોમાંથી
સત્ય શોધ.

આપણે પ્રકરણ ૫ માં જોયું ગયા કે મી. અલીબને
ફી ઇમામી મુખીનના લેખમાં મી. હાજી ગુલામઅલી
હાજી ઇસમાઇલ પાસે ઇમામ ગાયબ હોવાની માન્ય-
તાની સાબીતી પાક કરાને શરીફથી સીધી કરી આપવા
માંગણી કરેલ છે પણ તેના જવાબમાં પ્રકરણ ૬ ઠામાં
મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ નીચે મુજબ
જણાવે છે—

“તો આ વીશે જાણવું કે આપ ઇમામ ગયબ
હોવાની સાબેતી ઇલ્હામી પાક કીતાબના હવાલાથી
લખવા ફરમાશ કરો છો અને એ પાક કીતાબમાં હોય
તો તે મુજબ ચાલવા બંધાયેલા પોતાને જાહેર કરો છો,
તો અમેએ એજ ઇલ્હામી પાક કીતાબ કરાને શરીફ
તથા મોઅતબર તવારીખોથીજ અલ્હાદીમાં મજકુર
બાબત સાબીત કરી આપેલ છે, માટે આપની મરજી

હોય તો એ કીતાબ વાંચીને વાકેફ થાઓ, અગર હક લાગે તો કબુલ કરો, અગર ધ્યાનમાં ન આવે તો કાંઈ નહી, બાકી અરસપરસ લખાણો કરીને વાદવીવાદના અખાડામાં ઉતરવા અમો ચાહતા નથી, કેમકે એ બાબ ત જાહેર અને સરવેની અનુભવની છે કે, જેમ જેમ વાદવીવાદ લંબાય તેમ તેમ અરસપરસ એક ખીજની દાગણી દુઃખાવાના લખાણ પ્રગટ થાય છે. વળી હુસા-તુસી ઉપર આવીને સહ્યતાને છાપરે મુકાય છે અને પરીણામ ધણે ભાગે સારું આવતું નથી. છેવટે આખે લખાણમાં જે સહ્યતા વાપરી છે અને અમારા પ્રત્યે જે માન ધરાવાનું લખ્યું છે તે માટે આભાર અને એહસાન માનીને આ સાદો અને હુંક જવાબ ખતમ કરીએ છીએ. વરસલામ.”

ઉપરના જવાબથી નીઃપક્ષપાત વાંચક તોલ કરશે કે મીઠ અલીજને પ્રકરણ ૫ માં જણાવ્યા મુજબ ખુલ્લા શબ્દોમાં માંગણી કરી છે કે—

“અલ્હાદી નામની ખુક વાંચવા બાઈબંધ ભલામણ કરે છે તો મજકુર કીતાબ કાંઈ જવાબમાં ‘ઇલ્હામી’ નથી, કે જેના ઉપર અમો ચાલવા બંધાએલા હોઈએ, તેથી અલ્હાદી વાંચવી એ જવાબમાં દલીલ નથી, પણ ઇસલામી સનદ એ ‘ઇલ્હામી’ કીતાબ પવીત્ર કુરાને શરીફ છે, તેમાંથી જે હવાલો આપીને ઇમામની

ગયબતા સોદ્ધ કરતે તો તમારી મહેનત સફળ થયા વીના રહેતે નહીં.”

ઉપર મુજબ ખુલ્લી માંગણી કરવા છતાં મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ અદ્દહાદી વાંચવા ફરી ફરી લલામણુ કરે છે અને તેથી એમ સાબીત થાય છે કે પાક કુરઆને શરીફમાં તેવી સાબીતીની બાબતો ન હોવી જોઈએ કે જે જવાબમાં રજુ કરે.

જો એમ ન હોય તો, થોડીએક સાબીતી તો જવાબમાં રદીવા દાખલ આપવી જોઈએ. એક આલીમ તરીકે અથવા એક જાહેર લેખક તરીકે મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલની ફરજ છે કે, સબાલ પુછનારને સંતોશકારક જવાબ આપવો અને તેવા જો તાસુબ જશાસુને જવાબ આપવામાં કોઈપણ જાતની એબ હોય એમ અમે માની શકતા નથી, અને તેથી સાબીત થાય છે કે, કુવામાં હોય તોજ હુવાડામાં આવે, એટલે તેવી સાબીતી જો હોય તોજ રજુ થઈ શકે ! છતાં નવું નવું જાણવાની અને તોલ કરવાની અમારી કુદરતી પ્રકૃતિને તે જજમેન્ટ અધુરું લાગ્યું અને તેથી અદ્દહાદી કીતાબ મંગાવી અમેને ચીપી ચીપી વાંચવી પડી કે, જેના ઉપર મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ ફખર ધરાવે છે કે તેમાંથી તેવો કાંઈ મુદ્દો

મળે ! ! આખી બ્રુક વાંચતા થોડીએક તેમણે ઠોકી બેસાડેલ બાબતો તેમાંથી મલી આવી છે.

મુળ વાત પાક કુરાને શરીરકથી સાબીતી શોધવાની હોવાથી હદીસો અને રાવીયોની બનાવટો કે અન્ય ફાલતુ કીતાબોના પુરાવા તરફ સહેજ પશુ લક્ષ આપવાની જરૂર જણાઇ નથી, કારણકે દરેક ધરમમાં તેથી ઘણી વધારે સાબીતીઓવાળા મનુષ્યના હાથે લખાયેલ મન ધડીત પુરાવાથી પોતાના ધરમને સાબેત કરવાવાળા પુસ્તકો મળી આવે છે અને તેથી તેવી બીન ઇલ્લામો કીતાબો ઉપર આધાર રાખનાર વરગ રોશની વીનાની બતીના ખાલી ખોખા સાથે અજ્ઞાનતાના અંધ કારમાં ગોથા ખાય છે. ઈસલામીઓને દરેકે દરેક પ્રીરકો એવી બીન ઇલ્લામો કીતાબો કે મનુશ્ય ધડીત અન્ય પુરાવા અને સાબીતી ધરાવે છે કે જે વીના કોઇપણ પ્રીરકો ટકી શકે નહીં અને તેથી તેવી બીન જરૂરી બાબતો તરફ લક્ષ આપવાની સહેજ પશુ જરૂર જણાતી નથી.

હાંસલ કલામ ! નીચેની કુરાને શરીરકની આયતોને પોતાની સાબીતી તરીકે મીં હાથ ગુલામ-અલી હાથ ઈસમાઈલ 'અટ્ટહાદી' કીતાબમાં ગુરુ કરે છે, જે વાંચી મનન કરી તલલાસ કરતાં નીચે મુજબ સાર અમેને મદ્યો છે, જે વાંચક વરગ સમક્ષ

રજી કરીએ છીએ જેથી નીઃપક્ષપાત વાંચક હક અને
ખાતીલ સમજી શકશે.

અટ્ટહાદી કીતાબમાંથી ઉતારો.

“અને સુરએ માએદાની ૧૩ મી આયતમાં ફર-
માવે છે, વખઅસ્ના મિન હો. મુસનતય અશર
નકીબા, એટલે અમેએ બની ઇસનાઇલમાં બાર નોકબા
સરદાર મુકરર કર્યા અને બીજી જગોએ ફરમાવ્યું છે,
વકત અનાહો. મુસનતય અશરત અસ્ખાતન
ઓમમા, એટલે અમેએ તેઓમાંથી બાર અસખાત
(પૌત્ર) થી સમુહ મુકરર કર્યા તેમજ તેણે ફરમાવ્યું છે,
વસ્સમાએ ઝાતિલ ખોરજે, એટલે આસમાનમાં
બાર પુરજ (ગૃહ) છે.

ખુદાએતઅલાએ સુરએ તવબાની ૩૬ મી આયતમાં
ફરમાવ્યું છે કે “ઈન્નિ ઈફ તશ્શોહુરે ઇન્દદિલા
ઇસ્નાઅશર શહરા, ફી કિતાબિદલાહે, યવમ
ખલકસ્સમાવાતે વદઅઝ, મિનહા અખઅતુમ
હોરોમ, ઝાલેકદીનુલ કધીમ.” એટલે અહલાહે
મહીનાં બાર મુકરર કર્યા છે અને તે અહલાહની કીતા
બ એટલે લવહે મહકુઝમાં આસમાન-જમીન પવદા
કરી ત્યારપાજ દરજ કરેલ છે, અને એ બારમાં ચાર
હુરમતવાળા છે.

જાહેરી શખ્દી અરથ તો એ મુજબ છે, પણ

તેની તાવીલ તફસીરે જુહાન વી० માં એમ છે કે એ શેહર (મહીના)થી મુરાદ હમામ છે, કે ખુદા ફરમાવે છે કે આસમાન-જમીન પયદા કર્યા ત્યારથીજ લવહે મહકુઝમાં લખાએલ છે કે હમામ ખાર છે અને તેમા ચાર હુરમતવાળા છે અને એજ ખારથીજ ‘દીન’ કાયમ છે. ચાર હુરમતવાળા છે તેથી મતલબ કે ખુદાએ પાંચે તને પાક માટે પાંચ નામ પોતેજ મુકરર કરેલ છે, તેમાથી ચાર નામ પોતાના એ નામમાંથી કાઢ્યા કે જે ગુણ દરશક છે, એટલે ખાસ નહી, પણ સીદત (ગુણ) છે.”

(અહહાદી પા ૪૭-૪૮-૪૯.)

અમારો ખુલાસો.

ખાર હમામની સાબીતી માટે અહહાદી કીતાબ કે જે ૪૧૪ પાનાની છે, તેમાં ફક્ત બીપરની લીટી-એજ કર્તાએ આપેલી છે અને તે પણ મારી તોડીને અરથના અનરથ કરી ઘુસાડી છે, છતાં ઇનસાફ હાખલ આપણે તેનું મનન અને શોધ કરવી ઘટે છે.

મી० હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલ અહહાદી કીતાબમાં સુરે મઆદાની ૧૩ મી આયત જણાવે છે પણ તે તે સુરાની ૧૩ મી નહી પણ ૧૨ મી આયત છે એ ધ્યાન ખેંચવાની રજા લેતાં ૧૨ મી આયતના ફકરાનો સદાબરો ભિતારો ત્રિસર મી०

ઇસ્કાનીએ કરેલા કુરાને શરીફના તરજુમામાંથી નીચે
આપીએ છીએ.

મીં ઇસ્કાનીના કુરાને શરીફના
તરજુમામાંથી.

“અને ખરેખર ખુદાએ અસરાહલના ઘિહશએ
પાસેથી કરાર લીધો અને અમે લેઓમાંથી બાર સરદારો
બનાવ્યા અને ખુદાએ હૃદયું કે ખરેખર હું તમારી સાથે
હું. જે લમો નમાઝ પઢો અને ઝકાલ આપો અને
મારા પેગમ્બરો બપર હમાન લાવો અને તેમને માન
આપો. અને ખુદાને નીખાલસપણે ખીરા કે ‘હું તમારા
અપરાધ માફ કરીશ અને તમને બેહેસ્તની વાઝીઓમાં
હાખલ કરીશ, જેની નીચે નદીઓ વહે છે, પણ આ
પછી તમારામાં જે કોઇ કાફર માય તેણે ખરેખર સ્વીકાર
રસ્તો ખોલ્યો છે.”

(કુરાને શરીફ સુરે માઅદા આ. ૧૨.)

બાર સરદારો માટે પ્રોફેસર મીં ઇસ્કાનીનું
હીપથ.

એસરાહલના વંશજોએ મેક્કા દેશ છૂટ્યા પછી
ખુદાએ તેમને શામ કે જેમાં તે વખત અમાલેહા બતના
રાક્ષસો વસતા હતા તે આપવાનું વચન આપીને ત્યાં
જવાનો હુકમ કર્યો. એમ કહેવામાં આવ્યું છે કે લે

રાક્ષસો ૮૦૦ થી ૩૩૦૦ વાર ઉંચા હતા. તેઓની વાડી
 ઓમાં ઝેવી મોટી દ્રાક્ષો હતી કે તેનો એક ઝુમખો
 પાંચ માણસોથી ઉંચકાય અને દાડેમના અરધા છોતરા
 માં પાંચ માણસો સમાઈ શકે, તેથી ૬૦ મુસાએ
 ખુદાના ફરમાનથી ચઢાઈ કરવા માટે બની એસરાઇલની
 બાર કોમમાંથી બાર સરદારો નીમ્યા. બ્યારે તેઓ તે
 દેશની સરહદ પર આબ્યા ત્યારે ૬૦ મુસાએ પેલા બાર
 સરદારોને તે દેશની હાલત વીશે ખબર કાઢવા મોકલ્યા,
 પણ તેઓને રસ્તામાં ઉજ-બેન-ઉતુક મળ્યો, જે
 ૩૩૦૦ વાર ઉંચો હતો, તેણે તેમને પોતાની અંગરખા
 ની ચાળમાં લઈ લીધા પછી તે પોતાની મા પાસે તેમને
 લઈ ગયો અને પગ તળે છુંદીને તેમને મારી નાખવાની
 તેણે તેણીની પાસે રજા માંગી, પણ માએ તેઓને છોડી
 મુક્યા એમ ધારીને કે તેઓ આ ખબર તેમના લશ્કરને
 આપશે અને તેથી તેઓ નાશી જશે. આ સરદારો પાછા
 આબ્યા પણ પોતાના ટોળાઓ નાહીંમત થઈ જશે એમ
 ધારીને તેઓએ આ વાત તેમને જાહેર નહી કરવાનો
 ઠરાવ કર્યો તેમ હતાં તેઓએ ૬૦ મુસા અને હાફનને
 બધી વાત કહી. હાવણીમાં પહોંચ્યા પછી દશ જણાયે
 જાહેર રીતે પોતે જે જોયું હતું તે કહ્યું અને બે
 જણા મૃત્યુ રહ્યા. આથી એસરાઇલના છોકરાઓ ગભ-
 રાયા અને બોલ્યા કે આવા માણસોની સામે આપણે

કેમ લડી શકીએ ? આ ફકરાનો સંબંધ આની સાથે છે.

*

*

*

સુરતુત તઉખા આયત ૩૬ મી.

“ખરેખર મહીનાની સંખ્યા ખુદ પાસે તેની લખેલી કીતાબમાં તે દીવસથીજ ખાર છે કે જે દીવસે તેણે આકાશ અને પૃથ્વી પેદા કરી છે. તેમાંના ચાર હરામ છે. આ સત્ય ધરમ છે માટે તે મહીનામાં તમે પોતાની ઉપર જોલમ કરો નહીં અને તમે સખળા મોશરફે સામે લડો જેવી રીતે કે તેઓ સખળા તમારી સામે લડે છે અને જાણો કે ખરેખર ખુદ પરહીઝગારો સાથે છે.”

(ફુરાને શરીફ સુરતુત તઉખા આ. ૩૬.)

ચાર હરોમ માસ ઉપર પ્રોફેસર મી૦

ઇસ્ફહાનીનું દીપણ.

“આ ઠેકાણે ખુદ મુસલમાની કાયદા જેવા કે રૂઝા રાખવા, હજ કરવી, ઝકાત આપવી વીગેરેનો વખત જાળવવાનું ચંદ્રના દેખાવની ગણતરી ઉપર મુકરર કરે છે, પણ અરબ લોકોની પેઠે સુરયન્તી ગતીની ગણતરી ઉપર નહીં, કે જેઓ મહુદી અને ખ્રીસ્તી પાસે થી પોતાના ચંદ્ર વરસને સુરય વરસમાં ફિતારી દેવા માટે ત્રીજે ત્રીજે વરસે એક અધીક માસ નાખવાનું

શીખ્યા હતા અને તેથી હજ અને રાના વખતમાં
ફરફાર થતો હતો.”

ઉપરની આયતો ઉપરથી નીકળતો સાર.

હવે કીતાબ અલ્લહાદીના કર્તાની લીધેલ કુરાને
સારીફની મજકુર સાબીતીઓ ઉપરથી શું સાર નીકળે
● તે લખાસીએ—

૧. મુરએ માઅદા આયત ૧૨ નો અરથ
જોવાં તથા દીપણ લખાસતાં આપણને [સાફ જણાય છે
કે બાર ઇમામ હોવાનું તેમાંથી કોઈપણ રીતે સાબીત
થઈ શકતું નથી. ઇમામનો સવાબજ તે જગોએ નથી,
હજરાહલ ભોકાની વાતમાં બાર ઇમામની વાતનો મુદ્દો
કેમ સમાય ? અને તેથી તે કોઈપણ સજ્જસની અક્ષમાં
પડે એવો તેમ નથી અને તેથી બરા પુરાવાની જરૂર
જોવામાં આવે ફાકટ ફાંફાં મારી બાર સબ્દ ઉપરથી
પોતાના મુદ્દા માટે સાબીતી લાવી જોળાઓને અને
અજ્ઞાનોને ભરમાવાનો આ રસ્તો અલ્લહાદી કીતાબના
કરતા જેવા આલીમને ખીલકુલ લાયક ન ગણાય ! !

૨. તેજ મુજબ આગળ આપેલ આયતોના કુંઠ
કુંડાને બાર સબ્દ ઉપરથી પોતાના મુદ્દા માટે ઠોકરી
જોસાડેલ છે. બાર મુરજ કે બાર અરબાત ઉપરથી

ધમામની બારની મથુત્રી કરવી તે અદહાદી ક્રીતાબના કરતાની ખરા મુદા હોવાની નમળાઇજા બતાવે છે અને તેવા મન ધડીત મુદા કોઇપણ અક્ષરમંદ માણસના મગજમાં કદીપણ ઉતરી શકે તેમ નથી.

૩. મુરતુત તઉબા આયત ૩૬ માં તે અદહાદી ક્રીતાબના કરતાએ મુદા મુડીની, ગેરહાજરીમાં અરથનો ઉલટો અરથ કરી પોતાનો કંકા ખરો કરવાની વેલરણમાં તદ્દન કાચુંજ કાપી નાખ્યું છે. મીં હાજી ગુલામઅલી લાલીલ અરથ તરીકે બાર માસને બાર ધમામની ઉપમા આપી ચારને હુરમતવાળા જણાવે છે એટલે કે બાર ધમામના નામોમાં ચાર નામો હુરમત વાળા છે. મીં હાજી ગુલામઅલી એક આલીમ જરીકે સંપૂરણ રીતે જણાવતા હોવા ; જોઇએ કે તેઓ તેઓના મુદાઓનો પાયો તદ્દન રેતી ઉપર બાંધે છે, પથ જ્યાં ગાઠેજ ન હોય તો લાવેજ ક્યાંથી ? અને તેથીજ હુરોમનો અરથ જેમ પ્રાં મીં ઇસ્ફાનીએ પ્રગટ કરેલ કુરાનની તફસીરમાં અરથમાં હુરામજ કરેલ છે, તેને મુદા સાડ લેવા માટે તેમણે અરથ બદલી હુરમતવાળા ઠોકી બેસાડેલ છે.

મજહૂર આયતના પ્રાં મીં ઇસ્ફાનીએ કરેલા અરથ પ્રમાણે હુરોમનો અરથ હુરામ લેતાં મીં હાજી

ગુલામઅલીના વીચાર મુજબ બાર માસને બાર
 ઇમામ તરીકે ગણીએ તો, તે ચાર ઇમામમાં કયા
 ચાર હુદુદામ ઇમામ છે, તે બતાવવા મીં હાજી ગુલામ
 અલી હાજી ઇસમાઈલ તકલીફ લઈ પોતે જે કાચું
 કાપી નાખ્યું છે, તેમાં કાંઈ સુધારો કરશે તો ઉપકાર
 થશે.

૪. મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઈલના
 કાબેલા અરથ મુજબ જે ઇમામની સંખ્યા બારની
 ગણીએ તે કદી સત્ય એટલા માટે નથી કે પાક કુરાને
 શરીફમાં હું શોયઅબ નખી તથા હું સાલેહ નખી
 માટે ફરમાવેલ છે કે—

“ઇન્નહો માલમે ઇમામી મોખીન.”

એટલે—એ બંને ઇમામે મોખીન છે.

જેનો ઉતારો મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસ-
 માઈલે અલ્હાદી કીતાબમાં પાં ૨૭ માં લીધેલ છે,
 તેમજ હું ઇબ્રાહીમ માટે પણ પાક કુરાને શરીફમાં
 ફરમાવેલ છે કે—

“ઇન્ની મએલક લીન્નાસે ઇમામન.”

એટલે કે—“બરેબર મેં તને બોલો માટે ઇમામ
 બનાવેલ છે.”

જેનો ઉતારો પણ અલ્હાદી બુકમાં તેના કરતાએ
 પાના ૮ માં લીધેલ છે, તો હવે એ મુજબ લંબાણ

તપાસ કરતાં ઇમામની સંખ્યા વધતીજ નય છે તો પછી તે વધતી જતી સંખ્યા ખોટી ગણવી કે મી. હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલના કરેલા અરથ મુજબ ખારની મુકરર સંખ્યા દર્શાવતી આવતો ખોટી ગણવી?

હુંકમાં ખાર ઇમામ હોવાનું પાક કુરાને શરીફમાં કોઇ ઠેકાણે લખેલું નથી એમ ઉપરની આવતો તપાસતાં સાબીત થાય છે અને હજી પણ ઉપરની આવતો સીવાય હોય તો તેઓ દરશાવે એમ અમો માંગણી કરીએ છીએ. કુરાને શરીફ જેવી ઇલ્હામી કીતાબ-માંની આવતોના ખોટી રીતે અરથના અનરથ કરી કે મારી ઠાકી અરથ કરવા મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલ જેવા આલીમ માટે કેટલું નીચું જોવડાવનારું ગણી શકાય તેનો વાંચક વરજે તોલ કરવો.

ઇમામ ગયબ હોવાનો મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલનો મુદ્દો.

હવે ઇમામ ગયબ હોવાનો અલ્હાદી કીતાબના કરતા પાક કુરાને શરીફનો કથો મુદ્દો ધરાવે છે કે જે ઉપરથી મીં અલીઝનને અલ્હાદી કીતાબ વાંચવાનું જણાવે છે, તે તપાસતાં નીચેની આવત આખી છુક-માંથી મલી આવે છે.

અલ્હાદી કીતાબમાંથી.

“તે વીશે કુરાને શરીફમાં પહેલા સીપારાની પહેલી આયતમાં ખુદા ફરમાવે છે—

બિસમિલ્લા હીર રહમાનીર રહીમ,
અલીફ, લામ, મીમ, ઝાલીફલ કીતાબુ,
લાયય્યા ફીહી હુદન લિલ મુત્તકીન,
અલ્લઝીના, યુઅમીનુના બિલગયબી.

એટલે—આએ કીતાબ છે કે જેમાં જરાપણ શક નથી અને તે એ પરહેઝગારોને હીદાયત કરનાર છે કે જેઓ ગયબ ઉપર હિમાન લાવે છે.

(અલ્હાદી પા. ૧૫૦.)

ઉપરની આયત માટે ત્રીઠ હસ્ક્રફાનીએ
કરેલ ખુલાસો.

ઉપરની આયતમાં ગયબ ઉપર હિમાન લાવવાનો અરથ ખુસ્તક કરતા હિમામના ગયબ હોવા માટે કરે છે, જ્યારે લેજ આયતનો તરજુમો ત્રીઠ મીઠ હસ્ક્રફાની નીચે મુજબ ખુલાસાવાર કરે છે.

“કુપાળુ (અને) હમાળુ ખુદાના નામથી શરૂ કરે’
હુ. અ. લ. મ. (૧) આ તે કીતાબ (કોરઆન) છે કે જેમાં કાંઈ શક નથી ને પરહેઝગારોને રસ્તા દેખાડનાર

છે. (૨) કે જેઓ (ધરમની) અદ્રશ્ય* બાબતોમાં
ધમાન લાવે છે.

*ગયબ અદ્રશ્યના દીપણમાં મીં. હસ્કાની લખે છે કે,
ગયબનો અરથ અદ્રશ્ય થાય છે, જેમકે ખુદા,
ફરેસ્તાઓ, કમામતનો દીવસ, બહેસ્ત, દુઝખ વગેરે કે
જે જેવામાં આવતાં નથી. તેથી આ વાક્યનો અરથ
એ કે ખરા મોમનો તેઓજ છે કે જેઓ તેમાં ધમાન
લાવે છે.

અમારો ખુલાસો,

મીં. હસ્કાનીએ કરેલ દીપણના ખુલાસા ઉપ-
રથી સાફ જણાય છે કે ગયબ શબ્દ ધમામત માટે
વપરાયેલો નથી. કદાચ બડીલર મીં. હાજી ગુલામ-
અલી હાજી ઇસમાઇલના કહેવા મુજબ કથુલ
કરી લઇએ તો, જ્યારે આ આયત નાઝીલ થઇ તે
જમાનાના લોકો ધમામ ગયબ ન માનતા હોય તો તે
મોમીનો નથી, તેથી તે વખતના જાહેર ધમામ હં
મજીલા મુરતઝાઅલી વીગેરે ધમામો નજ ગણાય
અને તેઓ ઉપર ધમાન લાવનાર (કારણકે તેઓ
ગયબ નહીં હતા) મોમીનો નહીં હતા ! આ ઉપરથી
સાબીત થાય છે કે મજહૂર આયતકહી પણ ધમામતની
ગાવબતા સાબીત કરતી નથી.

અટલાહી કીતામના કર્તાએ એ કીતાબ પાના ૪૧૪ માં લખી છે જેમાં બાર ઈમામ અને ગયબ ઈમામત વીશે ઉપરનીજ આવતો આખી શુક્રમાં રજુ કરી છે, જે બીલકુલ મનપડીત અને તાણી તોડી ઠોકી બેસાડેલ છે એમ ઉપર મુજબ સાબીત થઇ ચુકે છે. એજ કીતાબમાં લખેલું છે કે—

“પાક કુરાને શરીફમાં ખુદાવંદતઆલાએ કેટલેક ઠેકાણે ફરમાવેલ છે કે—

“વલા રતબીન વસાયાબેસિન ઇલ્લા ફી કીતાબીમ માબીન.”

એટલે કે—દરેક ઝીજ લીલી હોય કે સુકી, મતલબ કે તમામ બાબત જાહેર કીતાબ (કુરઆન) માં છે. |

(અટલાહી પા. ૨૬-૩૦)

કાઠપણ એવી ભીલી કે સુકી ઝીજ નથી કે જે આ પાક કીતાબ (કુરઆન) માં ન બતાવવામાં આવી હોય, ત્યારે ઈમામત જેવી બાબત કુરાને શરીફમાં ન હોય એ કદી બનવા યોગ્ય નથી. મી. હાજી ગુલામ-અલી હાજી ઇસમાઇલ કુરાને શરીફની આવતોનો જાહેરી અરથ નહીં લેતાં તાવીલ અરથ લેવાનું જણાવે છે કે જે તેમનો ફરેજો અરથ કદીપણ કાઠપણ અકલમંદ માણસની અકલમાં હતરે એમ નથી છતાં

તેઓ પોતાનો કરેલો અરથ તાવીલ અરથ સત્યજ છે એમ કહી કહી નહીંજ શકે કારણકે—

સુરએ આલે હમરાનની ૭ મી આયતમાં ફરમા વેલ છે કે—

“વમા યઅલમો તાઅવીલહુ ઇલદલાહો વરાસે ખુન ફીદદિમે.”

એટલે—તેના ગુહ્ય મેદવાળા કલામની તાવીલ કોઈ જાણતું નથી પણ અદલાહ તથા એ ખુઝરગો કે જેઓ ઇલમમાં સંપુરણ પ્રવીણ અને કામીલ છે.

(અદલાહી પા. ૫૩.)

તે ખુઝરગો નખ્ત અથવા હમામો છે, તે હાજર હમામ વગર ફરાને શરીફની આયતોની તાવીલ સમજવાને કોઈની તાકત નથી, એમ ઉપરની આયતથી સાબીત થાય છે અને તેથી મી. હાજી ગુલામઅલી હાજી હસમાઇલ પોતે કરેલ અરથ ખરો છે એમ કહીપણ કહી શકશે નહીં ત્યારે મનધડત અરથો દરવામાં તેમના જેવા આલીમ માટે કેટલું જોખમભર્યું છે, તે જણાવવા અમે તે આયતનો ઉપલો તથા નીચે લો ભાગ સંપુરણ અગ્થ સાથે નીચે આપીએ છીએ.

“ખુદા તેજ છે કે જેણે તારી ઉપર ફરાન મોકલ્યું છે કે જેમાં કેટલીક આયાત મોહકમ (સ્પર્ટ)

છે. તે આયાત તે કીતાબની માતા (મુળ) છે, અને ખીજ કટલીક મોતશાબેહાત (બહુ અરથી) છે, પણ જેઓના અંતઃકરણમાં અવળાઈ છે, તેઓ (તે કીતાબમાં) જે મોતશાબેહ છે તે પ્રમાણે ચાલે છે, તે ફીત્ના (કાફરપણા) ની ઇચ્છા અને પોતાની ઇચ્છા પ્રમાણે અરથ કરવાના હેતુથી છે, પણ તેનો અરથ ખુદા સીવાય ખીજે કોઈ જાણતો નથી.”

(સુરે આલે ઈમરાન આયત ૭ મી.)

ઉપરની આયત સાફ સુચવે છે કે “જેઓનાં અંતઃકરણમાં અવળાઈ છે અને જેઓને ફીત્ના (કાફરપણું) કરવાની ઇચ્છા છે તેઓજ મોતશાબેહાત (બહુ અરથી) આયતો પ્રમાણે ચાલે છે અને પોતાની મરજી મુજબ અરથ કરે છે.”

ત્યારે મી• હાજી ગુલામઅલી હાજી હસિમા-ઇલ્લ પોતાની વાતને ટેકા આપવા સ્પષ્ટ આયતોની ગેરહાજરીમાં મોતશાબેહાત (બહુ અરથી) આયતો પ્રમાણે ચાલી પોતાના મનઘડીત અરથ મારી ઠોકરી કરી બેસાડે છે તેને માટે શું ધારણું ? તે વાંચક વરગે વીચાર કરી લેવો,

કુંકમાં મી• અલીજાનની માંગણીનો જવાબ આપવાની અશક્તીને લીધે ‘અમો વાદમાં ઉતરવા નથી માંગતા’ કહેવું એ, અને અલ્હાદી કીતાબમાં જણ્યુ

વેલ તેઓના મુદાની આયતોની અમોઝે કરેલ ચોખવટ બાદ મીં હાજી ગુલામઅલી પાસે બાર ઈમામની માન્યતા અને ગયબની માન્યતાના મુદા પાક કુરાને શરીફથી નથી એમ સાફ સાફ સાબીત થાય છે.

મીં અલી જાને કુરાને શરીફથી સાબીતી માંગેલી હોવાથી હદીસો માટે કાંઈ બોલવાનું રહેતું નથી અને તે બાબતમાં મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઈસમાઇલ કબુલ કરે છે કે હદીસોનું ઠેકાણું નથી, જેમકે તેઓ તેજ કીતાબમાં પાને ૨૨૮ લીટી ૮ થી ૧૧ માં લખે છે કે “અને એ સાબીત કરવાની જરૂર નથી કેમકે રીવાયત કરનારાઓ અને રીવાયતો તથા હદીસોમાં થએલા ફગ્હાર અને સુધારા બધારાનો જે હાલ છે તે મશહુર છે.”

એ ઉપરથી રાવીયોની રીવાયતો અને કુરાને શરીફની આયતો સાથે નહીં સબ્બંધ રાખતી હદીસો ઉપર ઈમામત જેવી બાબતનો મદાર બાંધવો એ ફક્ત રેતી ઉપર હવેલી ચણવા બરાબર છે.

પ્રકરણ ૮ મું.

ધમામે મુખીન.

આરે ધમામની ગયળની માન્યતાની સ્પષ્ટ આયતો પાક કુરાને શરીફમાં નથી તો, જાહેર ધમામ માટે લેવી આયત છે કે કેમ ? તે સોધવાનું સાધારણ રીતે મન થાય છે અને તેથી લેવી નીચેની આયત તેના પાકા પુરાવા હાખલ મજબૂર છે અને જે અટ્ટહાદી પુસ્તકના કરતાંજે તેજ હોતાજમાં પાને ૨૬ માં હાખલ કરેલ છે.

“વ કુદલ રાયધન અહસયનાહો ફી ધમામી મુખીન.”

શબ્દારથ.

વ - અને અહસયનાહો - અમોએ રાખી છે,
કુદલ - સમજી શી - માં, અંદર, પાસે.
રાયધન - ચીજો. ધમામો - ધમામ.

મુખીન - જાહેર.

એટલે કે—દરેક ચીજ (ધર્મ વગેરે) નો અહો વાલ જાહેર ધમામ પાસે છે.

મોખીન શબ્દ ગયબથી ઉદ્ભવે છે, વળી
 ઇમામે મોખીન (જાહેર ઇમામ) સાફ સાફ જ્ઞતાવી
 આપે છે કે ઇમામ કદી ગયબ હોયજ નહીં અને ગયબ
 ઇમામ હોય તેની પાસે તમામ ચીજ ઇદમ વીગેરેનો
 અહેવાલ નથી.

કેટલાએક ભોંકે આ જગોએ ઇમામનો અરથ
 કુરઆન કે લવહે મહફૂઝ કરે છે પણ તે માટે
 મી. હાજી ગુલામઅલી પોતેજ ખુલાસો કરનાં
 કહે છે કે—

“અને જેઓ આ જગ્યાએ ઇમામે મોખીનનો
 અરથ ‘લવહે મહફૂઝ’ નીરમાણુ સ્થિત ચીજો લખેલી
 તખ્તીનો ઇનકાર કરે છે અને કહે છે કે તમામ ચીજો
 તેમાં લખાયેલી છે તો, લવહે મહફૂઝ માટે ઇમામ શબ્દ
 કુરઆનમાં કેાઇ જગોએ આવેલ નથી અને તે બંધ-
 બેસ્તો પણ નથી અને પવગમ્મર તથા ઇમામ માટે એ
 શબ્દ ખુદાએ કુરાનમાં ૬૦ શીઅવઅ નબી તથા ૬૦
 સામેહ નબી માટે વાપરેલ છે જેમકે ફરમાવેલ છે કે
 “ઇન હોમા લખે ઇમામી મોખીન” એટલે એ
 બંને ઇમામે મોખીન છે.”

(અલ્લાહી પા. ૨૭)

ઉપરનો ફરશ એટલું કહીલ ફરાવવાને બસ છે કે

ખુદાવંદતઆલાએ જે જગોએ ઇમામ શબ્દની જરૂર પડી
ત્યાં ઇમામ ચોખે ચોખું ફરમાવ્યું છે અને તે માટે
બાળે શબ્દ વાપરેલ નથી ત્યારે નડીબા કે
અસ્ખતન, બોરૂજ વગેરે શબ્દો ઇમામની જગોએ
ઠાકી બેસાડવામાં કેટલું જોખમ સમાવ્યું છે તે સુરે
આલે ઇમરાન આપત ૭ મી વાંચવાથી જણાશે.

જાહેર ઇમામની જરૂરત.

જાહેર ઇમામની પીછાણીની કેટલી જરૂર છે તે
નીચેની આપતો, હદીસો અને દાખલાથી જણાશે કે જે
મીં હાથ ગુલામઅલી હાથ ઇસમાઇલે તેજ
કીતાબમાં રજૂ કરેલ છે.

“ઇકિમાલુદ્દીનમાં લખ્યું છે કે અબ્બાસ બીન
તગલબે હજરતે ઇમામ અબી અમદીદલાહ અં ને
પુછ્યું કે ‘જો કોઈ માણસ સરવે અહમ્મએ અતહારને
તફ્ફીલવાર પીછાણે પરંતુ પોતાના ઝમાનાના ઇમામને
ન ઓળખે તો શું તે મોઅમીન છે?’ ફરમાવ્યું ‘નહી’
પુછ્યું કે ‘શું તે મુસલમાન છે?’ ફરમાવ્યું ‘હા’ ”

(અલ્હાદી પા. ૪—૫)

“ઈન્ની તારેકુન ફિકોમુરસકલઈન આહ
 દોહોમાં અકબરો મેનટઆખર. કીતાબુદલાહે
 વઘરતી, ઈન્તમસસકતુમ બેહેમા, લન્તઝિદ્દુ-
 બઅદી, ફઈન્નહોમા ‘લંચ્ય ફતરેકા અલદહુબ્ઝ.’”

એતો ખુલાસો એ કે—“હું તમારામાં મારી પાછળ
 એવા માનવંતી જલીલુલ્લકદર, અઝીમુરશાન ખુઝુરગ
 અને ભારે બે ચીજ મુકી જાઉં છું કે તે એકબીજીથી
 વધારે મરતમો ધરાવે છે, કે તેમાંની એક તો અદ્વાદની
 કીતાબ (કુરઆને શરીફ) છે અને બીજી મારી “અલ્લહે
 અયત” છે અગર તમો એ બંનેને વળગી રહેશો અને
 તેઓની તાબેદારી કરશો તો મારી પાછળ તમો હરગીઝ
 ગુમરાહ થશો નહીં અને એ બંને ચીજ આપસથી જુદી
 નહીં થાય એટલે મુધી કે કયામતમાં “કકવસરતા”
 હોઊઝ મુધી સાથેજ આવશે.”

(અલ્લહાદી પાઠ ૪૪.)

*

*

*

“સુરએ નેશાની પદ્ મી આયતમાં ખુદાએતઆ-
 લાએ કુરાનેશરીફમાં ફરમાવ્યું છે કે—

યા અય્યો હુદલઝીના આમનુ અતી હિદનાહુ
 અતી હિર રસુલ વ ઓલીલ અમરે મીનકુમ.

એટલે—અય ઈમાનવાળાઓ તાબેદારી કરો અલ્લહા-

હતી અને તાબેદારી કરો રસુલની અને ઓલીલ અમ્ર
એટલે હુકમવાળાઓની.

(અલ્હાદી પા. ૪૬.)

*

*

*

“સુરએ આત્ર ઇમરાનની નવમી આયતમા ફર-
માવે છે કે—

વ મા યઅલમે તાઅવીલતુ ઇલિલ્લાહો
વરસિખુન ફિલ્લિમ.

એટલે—તેના ગુલ્લ બેદવાળા કલામની તાવીલ કોઈ
જાણતું નથી પણ અલ્લાહ તયા એ ખુશરુગો કે જેઓ
ઇલમમા સ પુરણ પ્રવીણ અને કામીલ છે.”

(અલ્હાદી પા. ૫૩)

*

*

*

ખુદાએ ફરમાવ્યું છે કે—

વઆતુલ્લોયુત મીન્અખ્વા બેહા.

એટલે—ધરમાં તેના દરવાજાઓમાંથી આવો.

ખુદાસો એ કે જેમ જ્યાંસુધી દરવાજાઓમાંથી દાખલ
ન થાય ત્યાંસુધી ગામ કે ધરમાં દાખલ થવાતું નથી.”

(અલ્હાદી પા. ૫૪.)

તે દરવાજા હાજર અને જહેર ઇમામ છે અને
તેજ ઇલમના દરવાજા છે. જેમકે હુ૦ મહુમદ
મુરતાફા (સ૦) એ ફરમાવ્યું કે—

અના મદીન તુલ દિલ વ અલીયુન બાબોહા,
૨ મન અરાદલદિલ ફટ્યા અતીદબાબ.

૨- એટલે-હું એલમનું શહેર છું અને અલી તે શહેરના દરવાજો છે, તો જે કોઈ ઇલમ મેળવવાનો દરાદો કરે તેને જોઈએ કે શહેરના દરવાજામાંથી આવે.

તેથી જ્યાં સુધી દરવાજામાંથી દાખલ થયા વગર શહેરમાં દાખલ થઈ શકાતું નથી તેમ હાજર અને જાહેર ઇમામની પહેછાણુ વગર દિલ્લ હાંસલ થઈ શકતું નથી અને જેમ દરવાજામાંથી નહીં દાખલ થનાર ચોર કે બહારવટીયો ગણાય છે તેમ જાહેર અને હાજર ઇમામ વગર ઇલમ મેળવનાર તેવો ગણાય છે.

હાજર અને જાહેર ઇમામની શનાખત માટે સેંકડો હદીસો અને પુરાવા છે અને તેથી અત્યારે લંબાણુ થવાના સખમથી ઉપરનાજ દાખલા આપેલા છે કે જે મીઠા હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલે પોતાની બુક અલ્હાદીમાં દરજ કરેલા છે.

જ્યારે સાખીત થયું કે હાજર અને જાહેર ઇમામની જગતમાં જરૂર છે અને દરેક મોમીનોની ફરજ છે કે તેને આજખી તેની તાબેદારી કરવી અને ગયખ ઇમામતની કોઈ સાખીતી કુરાને શરીફમાં નથી એમ પણ સાખીત થયું તો, દાના અને સમજી સખસની

ફરજ છે કે કીતાબે, રાત્રીયો અને કીસ્મા કહાણીઓ
ઉપર બેસી રહી પોતાની આકૃષ્ટિ અરાજ નહી કરતાં
કીતાબે અલ્લામી મુજબ ચાલી સત્ય શોધ કરી હાજર
અને જાહેર હમામની શનાખત રાખી તે પાક જાતને
શરણે જાય અને જાહેલીયતના મોતે મરતાં બચે.

૧ ઝાલકે ફઝલુલ્લાહે ચો અતીરે મંદપશાએ.

અલ્લાહ તઆલાનો ફઝલ છે, તે જોને ચાહે તેને
આપે છે.

ફઝલ એટલે સમજણ કે હીદાયત ખુદાવંદતાલા
જોને ચાહે તેને આપે છે માટે ખુદાને પ્રીય થઇ પડવા
માટે તેના હુકમો વીરુધ્ધ નહી વરતતાં તે પાક જાત
જેમ રાજ થાય તેમ વરતવું જોઈએ અને તોજ તે
ખારીતાલા પોતાની ફઝલ વરસાવશે, કારણ જે એક
ઠેકાણે લખેલું છે જે—

“કોઇપણ મનુષ્ય પર હશ્વર કૃપા કે અનુ-
કૃપાની નીશાની, તે મનુષ્યને સુખદો કે કુખુદ્ની મળવા
ઉપરથી સમજાય છે.”

ખુદાવંદતઆલા તેવી ફઝલ સરવને આપે એવી
દુઆ સાથે આ નાનું પુસ્તક સમાપ્ત કરીએ છીએ.
આમીન !

સાંક્રિયુ .

પાનું.

૧—પ્રકરણ ૧ લું. તારીખ ૪ થી રખીકિત આખર ૧
વહોરા ચરચા મીં મુન્તઝીરનો લેખ.

૨—પ્રકરણ ૨ જું. વહોરા ચરચા.

મીં એ દીઠારીનું લખાણ૪

૩—પ્રકરણ ૩ ણું. શું ઇમામ ગયખ નથી ? ૧૦
મીં ઇશનાઅશરીનો લેખ.

૪—પ્રકરણ ૪ યું. ઇમામ હાજર કે ગયખ ?
મીં હસનઅલીનો સુધારો.... ...૧૪

૫—પ્રકરણ ૫ મું. શી ઇમામો મુખીન.
રાહે નજતના અધીપતીને જવાખ ...૧૬

૬—પ્રકરણ ૬ ડું. મીં અલીગનને જવાખ,
મીં હાજી ગુલામઅલી હાજી ઇસમા-
ઇલની ચુપકીદી૨૩

૭—પ્રકરણ ૭ મું. મીં અલીગન અને હાજી
ગુલામઅલી હાજી ઇસમાઇલના લખાણોમાંથી
સત્ય શોધ૨૭

૮—પ્રકરણ ૮ મું. ઇમામે મુખીન૪૬

આ પુસ્તક મેનેજર વલીઆઇ નાનજીએ ધી ખોજી
સીન્ધી પ્રેસ, ૧૧૩, પાલખી મહોલા, મુંબઇ, નં ૯
માં છાપી.

આપણી કોમનાં વાજત્રો.

ઈસમાઈલી સતપંથ-પ્રકાશ

વારસિક લવાજમ રૂ. ૨૫ દેશાવર માટે રૂ. ૩
પોસ્ટેજ સાથે આ માસિક-દરચંદ્રે રેગ્યુલર
બહાર પડે છે. ઠેં બોન સિંધી પ્રેસ
૧૧૩, પાલખી મહોલા મુંબઈ ૬

ઈસમાઈલી આફતાબ.

વારસિક લવાજમ રૂ. ૧) દેશાવર માટે રૂ. ૧
પોસ્ટેજ સાથે. આ સચિત્ર ત્રીમાસિક દર
ત્રણ માસે રેગ્યુલર બહાર પડે છે.

ઠેં એન. એમ. બુધવાણી.
ધોરાજી (કાઠિયાવાડ

બોન સૈંદર્ય.

વારસિક લવાજમ રૂ. ૩) દેશાવર માટે રૂ. ૩
પોસ્ટેજ સાથે. આ સચિત્ર માસિક બોન
માસની દર ૧ લી તારીખે રેગ્યુલર બહાર પડે છે.

ઠેં મેનેજર બોન સૈંદર્ય.

જે. જે. હોસ્પીટલ સામે, મુંબઈ નં. ૬

